

- Ja, vi diskuterer gjerne!

Gythfeldt utfordrer Berget

Et leserbrev til avisene hevder Berget at «nei-sida ikke vil gå inn i en debatt om EU, kvinner og likestilling». - Vi ønsker svært gjerne en slik debatt, sier Mai Gythfeldt, møtende varerepresentant for RV på Stortinget. RV utfordrer barneminister Grete Berget i åpen debatt om kvinner og EU. Gythfeldt har sendt invitasjon til Berget om et åpent møte om saken.

Det er nesten merkelig å lese Bergets argumentasjon. Hun later som om norsk likestillingslovgivning opphører dersom vi ikke blir medlem av EU.

Se side 9

Barneminister Grete Berget (til venstre) blir utfordret av RVs stortingsrepresentant Mai Gythfeldt. Foto: Victor Dimola og Thomas Tøn-

EU-innspurten

RV og vår politikk helt nødvendig

Del av nei-argumentene til EU-motstanderne er direkte gale, og ikke egnet til å mobilisere store grupper. For eksempel det å basere motstanden på EØS-avtalen. Hadde det vært linja til hele motstandsfronten, ville kampen mot medlemskap vært tapt.

RVere må komme sammen og diskutere politikk og initiativ. Bare sånn kan vi klare å spille den politiske rollen som er nødvendig i innspurten for at det skal bli nei-flertall. For å få fram RVs politikk, må RV-erne organisere seg som RV-aktivister, oppfordrer Aksel Nærstad.

Oslo avgjør EU-saka

Valgresultatet i Oslo avgjør om Norge blir medlem av den Europeiske Unionen. RV sin innsats i hovedstaden fram til valgdagen kan derfor være avgjørende for om det blir JA eller NEI 28. november. Dette var én av konklusjonene på en utvidet styrekonferanse i Oslo RV, som markerte «startskuddet» for RVs EU-kampanje i Oslo.

Den tøffeste kampen for å overbevise tvilerne vil stå i hovedstaden, sa RVs Oslo-leder Arne Rolijordet. Han sa at RV i Oslo til sammen utgjør et nettverk som omfatter alle typer progressive miljøer, alt fra fagforeninger, til anti-rasistiske organisasjoner og miljøbevegelsen. Vi kan aktivisere alle disse miljøene i EU-kampanja.

RV, et lite parti som spiller en viktig rolle i EU-kampen i Oslo. Det mener fra venstre Arne Rolijordet, Gunnar Berg, Per Schanke, Geir Gustad og foran Liselotte Krebs.

Fortsatt ledige plasser

Kvinner på tvers

Kvinnekonferanse 1. og 2. oktober 1994
Ingeniørenes Hus, Oslo

Arrangør: Oslo Lærerlag, Oslo Handel og kontor, Oslo Førskolelærerlag, Oslo krets av Norsk Sykepleierforbund, Oslo krets av Norsk Hjelpepleierforbund, Oslo Hotell og Restaurant - avd 1, Fellesorganisasjonen - Oslo, Kvinnefronten.

Hittil er 130 påmeldt.

Bl. a. disse kommer: Grete Berget, Olav Magnussen, Rita Westvik, Tove Stangnes, Marit Sanden, Sissel Bauck, Brit Unni Arntsen, Else Øyen m. fl.

Kommer du?

Påmelding til Nina Jansen, FO, tlf 22 66 23 99, faks 22 66 24 02.

Leder

Vis fram RV og RVs politikk!

Det er ikke en frase når RVs landsstyre vil at hele partiet skal synliggjøre RVs EU-politikk. Det er fordi RV oppriktig mener at hvis ikke også våre argumenter blir en del av argumentene mot medlemskap, så vil sjansene for å tape folkeavstemninga øke.

Vi baserer ikke vår motstand på EØS-avtalen, på fortsatt kapitalistisk utbytting og på nasjonal overgivelse til imperialistmakter. Å basere EU-motstanden mot en slik politikk er svært viktig, for langt fler enn dem som stemmer RV er enig i slike synspunkter.

Senterpartiet og Sosialdemokrater mot EU gjør en ypperlig og beundringsverdig motstand mot norsk EU-medlemskap. Men særlig SME har et alvorlig troverdighetsproblem: De støtter EØS-avtalen, sprer illusjoner om folks innflytelse på politikken i Norge i dag, og er mer enn villig til å sitte i regjeringer som gjennomfører den økonomiske EU-politikken. Senterpartiet støtter medlemskapet i det imperialistiske Nato.

RVs argumenter mot EU retter opp slike svakheter blant de argumentene som framføres på neisida.

Ja-premissser

Ja-sida har lært av 1972. Premissene for debatten er viktig. Jasida har hatt lett for å vinne fram med sine.

Første ønske var å dempe engasjementet. Temperaturen i 1972 ga borgerskapet politiske problemer i flere år etterpå. Derfor har de arbeidet for å få aksept for at diskusjonen i 1972 var dårlig og at engasjementet blant folk var for stort. Ikke rart, for de tapte jo.

Andre ønske var å få gjennomslag at spørsmålet om nasjonal sjølråderett ikke har med saka å gjøre. Nei til EU har langt på veg akseptert denne innvendinga. Dé norske flaggfargene er i materiellet byttet ut med en brunfarge, og det i politisk sammenheng! Hvem tjener på det?

Som sist er målet å usynliggjøre motstanden. Den siste varianten står blant annet NRK for. I programmet får de innkalte svarerne knapt avslutta før programlederne huler i kor: «Ekspertene er uenige, og det finnes ingen udisputable fakta. Ingenting er mer riktig enn noe annet!». NRK gir dermed kvalitetsstempel til påstander som «Unionen er ingen union».

Avvis ja-sidas premisser!

EU-innspurten

RV helt nødvendig

RVere gjør en kjempeinnsats i Nei til EU og i fagbevegelsen i kampen mot EU-medlemskap. Men bare et fåtall av RV-gruppene spiller en aktiv rolle i EU-kampen. Og fremdeles er det altfor mange av RVs medlemmer og sympatisører som ikke står på for å sikre et neiflertall, sier RVs leder. Han går samtidig sterkt ut mot kritikk som er reist mot RVs EU-materiell.

I forrige nummer av Opprør oppfordra RV-leder Aksel Nærstad alle RV-grupper til å gjennomføre landsstyrets vedtak om en skolerings- og aktiviseringskampanje i RV for å øke innsatsen i EU-kampen.

– Hvordan går kampanja, og hvordan mener du RVs innsats nå er?

– Skolerings- og har ikke «tatt av». Det er bare en liten del av RV-gruppene som spiller rollen som ei kjerne i EU-kampen som jobber bevisst for å aktivisere alle medlemmer og folk som står nær RV. Det finnes absolutt positive eksempler. Telemark hadde nylig en bra konferanse med folk fra alle RV-gruppene. Nøtterøy RV har ukentlige aktivistmøter. Og mitt eget lokallag i Asker har nå en møteserie med EU som hovedtema og satser bra på å aktivisere alle medlemmer. Men altfor mange steder er RV «lagt på is» fordi kjerna i lokallaget bruker all sin tid i Nei til EU.

Svakere kamp uten RVere

– Men er det ikke bra at folk jobber i Nei til EU?

– Jo, sjølsagt. Hovedtyngden av EU-arbeidet ligger i og bør ligge i Nei til EU. Jeg vil understreke at veldig mange RVere gjør en kjempejobb. RVere er aktivister på stands, i

Jørn Magdahls RVs nei, fra indre marked til felles hær, har kommet i ny utgave. Andreutgaven er ajourført. Totalt sett er utgaven blitt utvida med mer enn 50 prosent. Argumentasjonen og dokumentasjonen er sterkt forbedra. Heftet er blitt en delikat trykksak. Lett å lese, lett å selge. Bestill den, den koster bare 15 kroner.

RV-leder Aksel Nærstad

utdeling av løpesedler, arrangement av demonstrasjoner og møter, skriver leserinnlegg osv. RVere er lokallags- og fylkesledere i Nei til EU. RVere står bak mange utredninger og initiativer i både Nei til EU, i fagbevegelsen og mange andre organisasjoner. Uten RVernes innsats hadde kampen mot EU stått mye svakere.

Men fortsatt er det mange RV-medlemmer og sympatisører som ikke deltar aktivt i EU-kampen. De aller fleste stedene vil ikke Nei til EU klare å aktivisere dem og mange som står oss nær. Det trengs en egen mobilisering i RV. Ikke minst så trengs egne diskusjoner i RV for å ta politiske initiativ, for å få fram våre standpunkter i EU-kampen.

– Hvorfor mener du det er så viktig å få fram RVs politikk og at RVere diskuterer hvilke initiativ som tas?

– Senterpartiet og SME betyr enormt mye for motstanden. All ære til den innsatsen de gjør. Men samtidig er det en del av deres argumentasjonen som vi mener er direkte gal, og som ikke er egnet til å mobilisere store grupper. SME bygger på EØS-avtalen og har dermed allerede godtatt kapitalens fire friheter. Hvis det hadde vært linja til hele motstandsfronten, ville kampen mot medlemskap vært tapt. Senterpartiet bygger sin utenriks- og sikkerpolitikk på beskyttelse fra USA. RVs antiimperialistiske politikk er helt nødvendig som motvekt til det. Ikke minst er vår analyse av EU som en imperialistisk blokk og vår Nato-motstand viktig for å vinne ungdommen.

Bare dersom RVere kommer sammen og diskuterer politikk og initiativ kan vi klare å spille den politiske rollen jeg mener er nødvendig i innspurten for at det skal bli et neiflertall. Linja har vi slåss for har ikke kommet av seg sjøl. Det har vært en hard kamp for at Nei til EU skulle gå mot EØS, kamp for den antiimperialistiske analysen og initiativer som er tatt i fagbevegelsen. De er resultater av diskusjoner i bl. a. RV og AKP, og systematisk jobbing og oppfølging.

– Men hvorfor er det da så mange RV-grupper som ikke fungerer som kjerne i EU-motstanden dersom det er så viktig?

– Jeg tror det er tre viktige grunner. For det første tror ikke RVere at det spiller noen rolle om RV har møter og diskusjoner. De mener det like godt kan skje i Nei til EU, og at RVere burde aktivisere seg der. Å hevde slike standpunkter er å undervurdere både den politiske og organisatoriske betydninga av RV.

For det andre: Når det er få aktive på hvert sted, og de mest aktive bruker mesteparten av tida si i Nei til EU, er det ingen andre som står klar til å drive partiapparatet.

For det tredje er de mest aktive i RV lei av bruke tid og krefter på å mobilisere folk som de syns burde vært aktive av egen kraft. Det er mer gøy å jobbe med aktive i Nei til EU og i fag- eller kvinnebevegelsen enn å bruke tida si på å overbevise passive RVere om at de bør komme på møter, delta på stands osv.

Allsidig og godt materiell

– På et medlemsmøte i Bergen RV kom det kraftig kritikk mot materiellet RV har lagd. Flere mente at materiellet var «17.mai-sløyfe-prega», og at det verken treffer kvinner eller arbeiderklassen. Du tror ikke det er grunnen til for lav RV-profil mange steder?

– Nei, og jeg er helt uenig kritikken. RV-materiellet er veldig bra. Kritikken kommer først og fremst fordi de som framfører den er uenig i RVs analyse av hvor viktig forsvaret av den nasjonale sjølråderetten er. Det er en politisk uenighet om kjernespoørsmålet i EU-kampen. Materiellet tar opp både levekåra for arbeiderklassen, kvinners kår, velferden imperialismen, spørsmålet om makt, og det nasjonale spørsmålet. RV vil lage mere materiell. Men materiellet har en riktig profil og tar opp de mest brennende spørsmåla.

Alle RV-gruppene bør spre det! Og alle RVere bør gå med og spre klistremerkene! Bestill, bestill!

– Til slutt, hva mener du må gjøres for at flere RV-grupper og medlemmer skal bli aktive nå de to siste månedene?

– 1. Hver enkelt RVer må føle ansvar for at RV-gruppa fungerer og at andre RVere og sympatisører blir kontakta. Skyv ikke ansvaret over på andre. Gjør noe sjøl. Det høres moralsk ut, og er det kanskje, men like fullt riktig og nødvendig.

2. Også de RVere som har henda fulle med EU-arbeid og ikke flere timer igjen, må sette av noe av tida si til arbeid i RV. Om de setter av tre timer i uka til RV, vil EU-motstanden få mange fold igjen gjennom flere aktivister og flere initiativ.

3. Avtal regelmessige RV-møter fram til folkeavstemninga, f. eks. hver 14. dag eller hver uke. Knytt sammen diskusjon av aktuelle spørsmål med å gå ut med løpesedler, plakater, dørbesøk o.l. Ikke vent, men ring rundt og avtal, og det med en gang!

4. Inviter gjerne folk fra RV sentralt til å dra på møter. Vi kommer gjerne.

OPPRØR

Ansvarlig redaktør:
I redaksjonen dette nr:

Ove Bengt Berg
Rune Soma,
Kari Celius,
Kristin Johansen,
Pål Ravnsborg-Gjertsen

Innlegg sendes til: Opprør/Rød Valgallianse,
Gøteborggt. 8, 0566 Oslo
Tlf. 22 38 42 50, 09-16.00 og 122 38 43 76 mandag 16.00-19.00

Pressekontoret - RVs nye våpen

På grunn av stortingsplassen har RV fått et nytt våpen: Pressekontoret. Med én og en halv stilling skal dette kontoret gjøre RV og RVs politikk kjent over hele landet. Espen Mathisen og Maj Lindholt er våre to nye pressemedarbeidere. Men tro ikke at Maj og Espen bare skal jobbe for å gjøre ledelsens og stortingsgruppas syn kjent. Nei, det er hele partiet de skal tjene. Også det helt vanlige partimedlemmet.

Det regner penger på de partiene som kommer inn på Stortinget. Ordinær statsstøtte er ikke RV stort nok til, men støtte til pressekontor og partiavis får vi. Det er bakgrunnen for at vi har kunnet opprette pressekontoret. For-

melt er pressekontorets arbeid styrt av AU og RV-lederen.

Initiativ uten media dødfødt

– Politiske initiativ er dødfødte hvis de ikke følges opp i offentligheten, sier Espen. Når RV tar opp en sak i det politiske organer, bør det kombineres med andre former for politisk press. Til det trenger vi markert presseomtale. Det har ingen hensikt om bare RV kjenner saka eller reiser kritikk. Andre må også bli kjent med vår politikk.

– Det nytter ikke bare å stå med løpesedler. Vi er nødt til å utnytte de kanalene folk vanligvis bruker når de henter informasjonen sin, nemlig media.

Godt i gang

Pressekontoret har allerede gjort stor nytte for seg. Store medieoppslag kan fortelle om hvordan de små reindriftssamene er blitt stengt av gjerder og bompenger. Kontoret har også gravd i hvordan den statseide bedriften Televerket med sine datterselskaper herjer med inngåtte avtaler. Folkvord har vært i brevveksling med samferdselsminister Opseth om denne saka. Saka ligger nå til behandling i Stortingets kontrollkomite.

Pamfletter er bra, men...

– Det er viktig å vise at RV-politikkerne kan gjøre noe. Det er langt viktigere enn hva som står i all verdens programmer og pamfletter, sier Maj.

Det finnes mye godt stoff til

To optimistiske pressemedarbeidere, Maj Lindholt og Espen Mathisen. Bruk dem!

Foto: OBB

mange gode saker ute blant RVerne rundt om i landet. Problemet er ofte at de ikke har tid til å gjøre noe med materialet. Det er forståelig. Saker som er viktige er ofte tidkrevende med store dokumentbunker. Det er her pressekontoret kan komme til hjelp. Maj og Espen kan hjelpe med å systematisere stoffet slik at det kan offentliggjøres. En slik medieomtale er et godt utgangspunkt for RV til å gå videre med saka.

Lokalavisa like viktig

For stortingsgruppa og den sentrale ledelsen er det et mål å markere seg i riksmidia. Men ellers er det like viktig å få inn saker i lokalavisa. Det er der folk lever og bor at det er viktig å få stoffet ut.

– Det er til å få hetta av, alt det vi

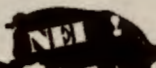
kan få å gjøre, sier en lett spøkefull Maj.

Bruk oss

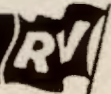
Hvis alle kommer med store bunker dokumenter som de vil at vi skal se på, vil nok mange bli skuffet, understreker begge to. Det finnes grenser også for hva pressekontoret kan gjøre. Men alle medlemmer, og andre, er i utgangspunktet like viktig. Pressekontoret regner seg som eksperter på å gå råd og tips om hva slags saker som egner seg å offentliggjøre. De lover å være imøtekommande. Men stortingsgruppa har allerede opplevd å få beskjeden «Det tror vi ikke er noen god sak». Det kan også skje med andre saker. Oppfordringa til alle RV-medlemmer er likevel: Bruk oss!

Nyhet!

RØD VALGALLIANSEs PRESSEKONTOR

Red Valgallianse

Tilbud

Hvordan nå aktivistene?

RV-kontoret kan hjelpe alle RV-lag. Alle navn dere sender inn til kontoret får tilsendt vårt EU- materiell og opplysninger om muligheter for aktivitet.

I EU-innspurten har vi et større potensial av aktivister enn på mange år. For å vise venstresida i fronten må alle potensielle aktivister få tilbud om vårt materiell og vår aktivitet. En svak organisasjon med mennesker som er opp-tatt, kan bety at våre tilbud ikke kommer ut. Da kan vi hjelpe til, sier Geir Christensen. Alle navn som sendes inn til oss på RV-kontoret får våre viktigste EU-løpesedler, informasjon om RV og tilbud om materiell, medlemskap og

aktivitet. I tillegg skal vi prøve å organisere et ringeopplegg.

80 navn på Nesodden

Alle syrer og kontakter kan lære mye av Eivind Reiersen på Nesodden. Han gikk gjennom lister han tidligere hadde laget til Klassekampen om potensielle abonnenter.

En rød strek for de som kunne være interessert i RV-medlemskap eller aktivitet ble satt en sein kveldstid. Det gir oss mulighet til

å få mange i RV-aktivitet der det i utgangspunktet ikke var planlagt noe.

Sentralt supplement

RV-sentralens tilbud er ikke ment som en erstatning for lokal aktivitet. Men dette er et tilbud alle burde klare uansett hvor opptatt en er. Og som et mulig tillegg til lokal kontakt der aktiviteten er i gang, avslutter Geir.

Moss RV

Forslag til dagskrav:

- Statlig, lovbasert ledighetsstrygd for alle som har vært i yrkeslivet. Arbeidsledige må bort fra kommunale sosialkontorer og deres skjønnsvurdering! Trygden må ikke være avhengig av den kommunale økonomien. Om staten overtar, betyr det like satser over hele landet. Fjern 80-ukersregelen!
- Økte satser for ledighetstrygd! Opp på nordisk nivå (svensk/dansk (ca. 90%) eller finsk (75%))
- Differensierte tiltak spesielt for ungdom Viktig å sikre ungdom sosial erfaring og tilhørighet. (KAJA- liknende, men forbedra)
- Økonomisk støtte for ungdom Med garanti for å overleve, krav om å få delta i utdanning, gå i lære, osv.

- Bedre voksenopplæringstilbud og studiefinansiering.

Krev flere studieplasser!

Danmark har studiepermisjon med full ledighetstrygd og gode stipend. I Reform 94 har voksne over 21 blitt kutta ut til fordel for 16-19-åringene.

- Ei form for førtidspensjonsordning for eldre (som har vært yrkesaktive – Avvis Lund-utvalget.

For folk over 55 år, relativt kort opptjeningstid f. eks. 7 år, inkludert hjemmearbeidende, husmødre osv.)

Sverige har noe sånt. Det har blitt utreda, men avvist av regjeringa i Norge med argumentet at man venter økt behov for arbeidskraft og at disse vil komme i jobb igjen. Det er feil: Disse vil statistisk sett ikke få disse jobbene. For

20.000 nye kommer ut på markedet hvert år fram til 2010. Reis kravet på ny!

- Frivillig alderspensjonering må fortsette,

men ikke nødvendig med lavere aldersgrense. Alternativ: Frivillig alderspensjon etter 55 år

- Norge må vedta en offisiell fattigdomsgrense.

Til og med USA har det. Ingen skal under denne i inntekt.

- Krav om bedre målemetoder for det offentlige

når det gjelder ledighet o.l. (f. eks. har vi ikke tall for ungdom som blir varig ledige/aldri har hatt jobb (anslag 10-12% av kulla). Heller ikke for lagtidssjukmeldte som blei det i mangel av andre ordninger)

- Nasjonal konsekvensanalyse om følgene hvis ingenting skjer!

Halden

EU-kampen ga liv til RV

— For ett år sida lå vi helt nede. Nå har vi rundt 20 medlemmer som studerer EU. Vi jobber både i Nei til EU og med egen RV-markering. For en utvikling, sier en glad Jan Erik Andersen i Halden RV.

Av Ove Bengt Berg

Det er mitt spørsmål før jul i fjor med oppfordring til aktivitet, som etterhvert har endt opp med denne fine aktiviteten.

I fjor høst var den eneste aktiviteten en lokal RV-avis som jeg skreiv.

I vår har vi hatt en vellykka studie-sirkel på fem møter, og det siste møtet var nå i august. Vi har også arrangert et godt besøkt åpent møte med Jørn Magdahl som innleder.

— Og nå er Halden prega av RVs argumenter mot medlemskap?

— Vi har diskutert oss fram til hvordan RVs politikk skal markeres. Jeg vil si at vi kom fram til et kompromiss mellom å holde kjeft om RVs politikk og det å bare kjøre den fram. Vi har blitt enige om at det er viktig å fram RVs syn på EU som en imperialistisk blokk. Det er dessuten viktig å skrive innlegg i avisene som i RVs navn markerer RVs poli-

tikk. Ellers får vi jobbe i Nei til EU.

Vi kom til at det var kunstig å ha egen RV-stand ved siden av Nei til EU sin, til dels også med de samme menneskene.

— Hvor mye RV-materiell har dere bestilt?

— Det skal vi ta opp i neste uke.

— Har dere spesielle politiske problemer i Halden?

— Ja. Vi har en stor gruppe passive sosialdemokrater, som det gjelder å få til å ta stilling. Spørsmålet om grenshandelen og framtida for papirindustrien står sterkt her. Vi har derfor lagt mye vekt på å sette oss inn i problemene rundt grenshandelen og markere vårt syn. Vi har i stor grad brukt standpunktene fra

Berge Furre, Atle Seierstad og Hallvard Bakke i SME. I forhold til papirindustrien har vi kjørt på at forholda ikke vil være annerledes enn ved det vi alt har fått gjennom EØS.

— Men RV er jo også mot EØS?

— Ja, vi har problemer med å markere EØS-motstanden. Det får komme etter folkeavstemninga.

— Utgangspunktet er at folk ikke liker EU. Men folk er redd for å miste jobben.

— Er RVer sett på som tvilsomme i Nei til EU?

— Overhodet ikke. Vi har flere RVer i styret i Nei til EU. Det politiske klimaet i en by som Halden er helt annerledes enn i den sentrale hovedstaden. Her er det ingen mis-

tenkeligjøring på grunn av parti-bakgrunn. Det RV står for er det ikke farlig å si. Det er få som er uenig i våre analyser. Vi har respekt blant alle politiske avskygninger i nei-fronten. Vi ser at RVer blir respektert i hele Østfold.

— Nå legger vi vekt på å dempe inntrykket av at Norge er best i alt, for eksempel den om det oppskrytete folkestyret i Norge. Dette går vi som RVer ut og tar avstand fra.

— Du er fornøyd med det RV gjør sentralt?

— Det er jo usynlig, da. Men inntrykket er at det jobbes bra. Det kan vel ikke være tvil om at RV utgjør en viktig del av aktivistfronten.

Nok at vi er RVer

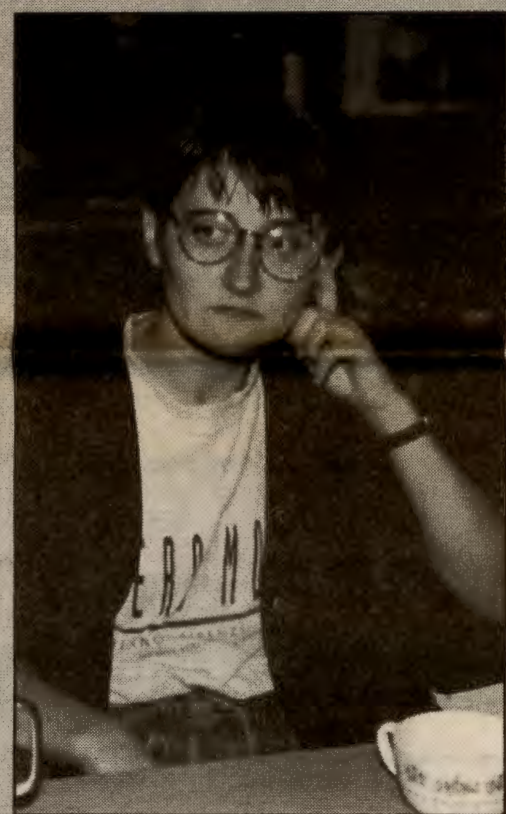
— Det er nok at folk i Nei til EU kjenner oss som RVer. Vi blir respektert som det. Vi står ikke samla bak en politikk som vi kan kjøre. Derfor trenger vi ikke å legge fram RVs politikk, var stemninga i Bergen RV.

— Sett i gang!

— Blir vi så kloke av all den kunnskapen vi putter inn i hodet vårt, spør Bjørg Eli Eide. Og gir svaret sjøl: Nå må vi ut og diskutere med folk og vise litt engasjement.

— Vi må finne ut hvor folk er hen, så får vi innrette oss etter det. Vi kan ikke gå rundt med dårlig samvittighet for det vi ikke har gjort. Det er kort tid til folkeavstemninga. Nå må vi ut og diskutere — vi kan nok allerede.

— Denne innstillinga må vi ha skal vi klare å mobilisere, sa hun.

Bjørg Eli Eide

Bergen RV

Ubrukelig EU-materiell fra RV

Av Ove Bengt Berg

På mobiliseringsmøtet for Bergen RV, med 9 bergensere til stede, var RVs nye reisesekretær Gjertrud Skarholt en av innleiderne. Hun tilbød Bergen RV å ta ansvar for å utvikle hele RVs politikk på et fritt ønsket område, etter mønster av det arbeidet Moss RV gjør om arbeidsledighet. Hun sa også at hun hadde problemer med RVs sentrale opplegg for EU-kampen.

— Det treffer verken kvinnene eller arbeiderklassen. Alvorlig er det at RVs løpesedler og plakater har nasjonalistiske overtoner. Viktigere er det likevel at RVs materiell ikke

treffer. Virkeligheten i dag er endra fra 1972 til et hardere klima, sa hun.

På møtet ble hun ikke imøtegått, og hennes standpunkt fikk støtte fra flere.

— Kjernepunktet i EU-kampen er et klassespørsmål, og det er ikke en gang nevnt i RV-lederens sammenfatning på side 2 i Opprør nr 5. RV blir ikke noe alternativ i EU-kampen med den politikken som kjøres fram i dag. Vi oppfattes som et radikalistisk Senterparti, ikke et sosialistisk parti, uttalte den andre innleideren.

— En ting er å tape en avstemning om RVs EU-politikk. Likevel reagerer jeg sterkt på formen på RV-plaka-

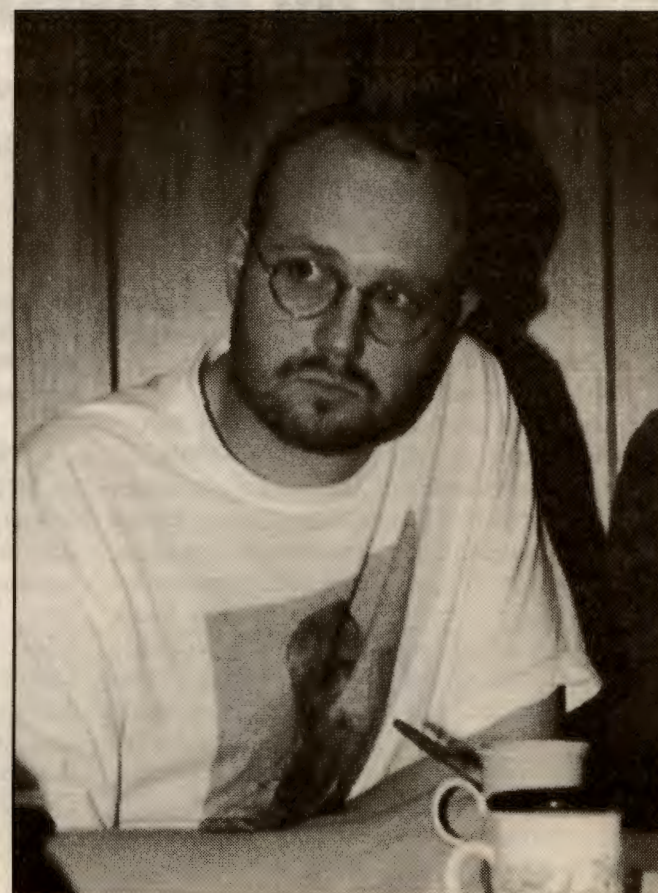
tene med 17. mai-sløyfe-preget. Flaggbitene som faller ned fra det flagget Gro klipper i stykker, nevner typisk nok ikke arbeiderklassen. Det er ille, for akkurat nå er vi inne i en politisk situasjon der vi endelig kan bruke klassebegrepet igjen, og der folk virkelig begynner å forstå hva klasse betyr. Plakatene og løpesedlene treffer overhodet ikke, og peker i feil retning. De gjør bare folk mer kritisk til RVs EU-politikk, fortsatte han.

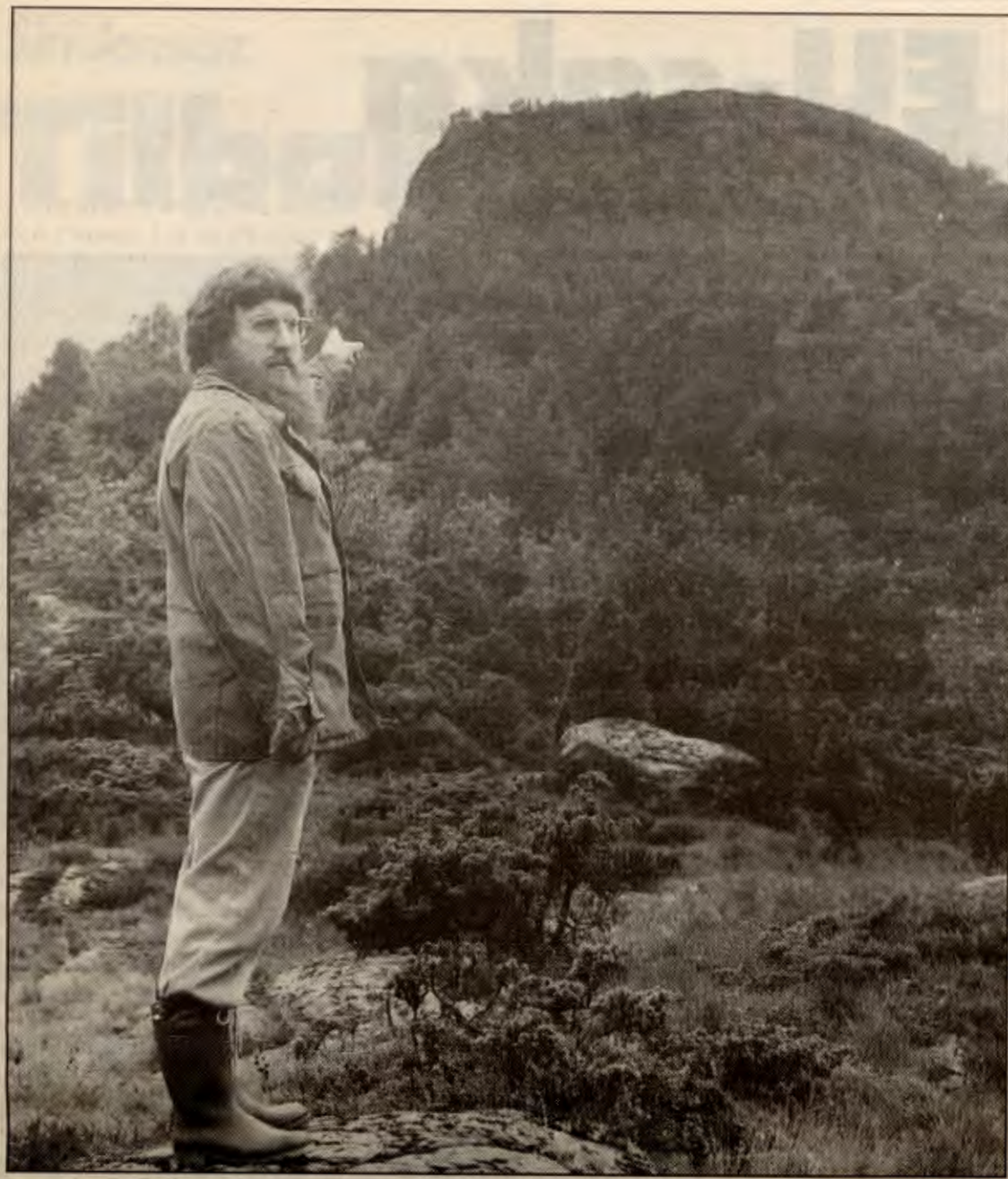
— Ungdom i dag synes flagget er ekle greier, fordi de er flasket opp med fargerikt fellesskap. RVs stemme i EU-koret er i dag en falsk stemme mellom Senterpartiet og Kris-

telig Folkeparti, sa en annen av møtedeltakerne.

Ingen av møtedeltakerne forsvarte RV-materialet. Det var enighet om at det ikke skulle stemmes over om man skulle bruke RVs EU-materiell i Bergen. Og dermed ser det ikke ut til at det blir delt ut noe EU-materiell fra RV i Bergen. Bergen by og utkant var dominert av NKPs verveplakater, med store EU-plakater fra Internasjonale Sosialister som en god nummerr to foran Nei til EU sitt materiell. Det ser altså ikke ut til at disse skal få konkurranse fra RV ...

Jan Heiret

Magnar Falkenberg: Lokalt utgangspunkt for internasjonalt engasjement.

Internasjonal markering

Sogn og Fjordane er også med i EU-motstanden. Magnar Falkenstein forteller at RV-styret har lagt vekt på å markere internasjonal solidaritet. Til 24. oktober skal styret lage en egen løpeseddel om internasjonal solidaritet. Dette skal markeres med egne stands nettopp på FN-dagen 24/10. På den måten ønsker RV å distansere seg fra en rein nasjonalistisk motstand.

– Den 25. september blir det dessverre ingen demonstrasjon i Førde eller andre steder i fylket. Nei til EU satsa på å få en kjent person, men da ingen slik kunne, ble hele arrangementet avlyst. Som et alternativ tok RV initiativ til at Nei til EU skulle stå for vardebrenning på Hafstadfjellet. – Vi satsar på å markere RVs EU-syn i hele fylket. Men vi mangler penger til å gjøre dette. Vi har både tenkt å kreve inn en

ekstra EU-kontingent på 200 kroner, og be RV sentralt om økonomisk støtte. – Vi organiserer også bestilling av Klassekampen for spredning av avisa på større arrangementer. – Politisk satsar vi særlig på å nå ungdom ved hovedsakelig å vise til at EU er en aggressiv supermakt.

OB

Rød Ungdom er viktig i EU-kampen

Rundt 60 Rød Ungdommere fra hele landet fikk studert egne og motstandernes standpunkter i begynnelsen av september. Spørsmålet om sjølråderetten og imperialismen ble grundig behandla. Oppsummeringa viste at der RU var sterk, fungerte også UmEU-laga godt.

Av Harald A. Selvær

Hvorfor gidder Rød Ungdom å arrangere ei konferanse midt i den travleste EU-kampen? Rød Ungdom har i de siste 4 åra hatt kamp mot EU & EØS som hovedprioritering. All eksternt jobbing skal rette seg mot EU. Erfaringa Rød Ungdom har gjort er at kampen vinnes på gata, ikke i sentrale verv i nei-rørsla.

Kampen vinnes på gata

Det er på gata du finner folk, ikke i de kretser hvor ungdomspolitikere ferdes. Aktivismen i UMEU er langt på vei drivi av Rød Ungdommere lokalt. Rød Ungdommere går konsekvent inn for å jobbe på grunnplanet. RU har vurdert det dit hen at fruktene av arbeidet kommer bedre til syne ved å jobbe lokalt og regionalt, istedenfor sentralt.

Mange får problemer med at den argumentasjonen som kommer fra sentralt, ikke alltid er like treffende for folk flest. Det er derfor et poeng for Rød Ungdom å kjøre på sin egen argumentasjon.

Sjølråderetten

Det argumentet som ligger lengst framme i Rød Ungdoms argumentasjon er spørsmålet om nasjonal sjølråderett. Det er viktig å få fram for folk at EU medlemskap betyr salg av Norge og oppgivelse av hardt tilkjempa retter fra 100 års arbeiderkamp.

Anti-imperialisme

Anti-imperialisme er et annet viktig argument. Å vise sammenhengen mellom frihandel og imperialismen gjør folk ofte klar over hvordan ting og tang henger sammen i denna verden.

Samkjøring

Det var for å kvesse disse argumenta og

samle erfaringer fra EU-kampen at Rød Ungdom samla medlemmer med brei erfaring fra EU kampen. Det å samkjøre organisasjonen før innspurten er viktig. Innledningene satsa på gi folk god innsikt på et høyt nivå, Siri Jensens innledning om velferdsstaten ga deltagerne mange gode argumenter, samtidig som det viste sammenhengen mellom forjævliseringen av menigmanns hverdag, og kapitalens ønske om maksimal profitt.

Thomas Hasseløy holdt ei innledning om det nasjonale spørsmål og imperialismen.

Han ga et bilde av nasjonalstaten som et bolverk mot storkapitalens ønske om fri flyt over lande grensene (Denne innledningen er trykt opp i hefteform, og kan kjøpes fra Rød Ungdom for en billig penge).

Rød Ungdom har også satsa på å samle egen kunnskap om emner. Å gi folk i oppgave å finne stoff om enkeltsaker styrker organisasjonen faglig, og det gir dem som jobber med det økt sjøltillit.

Marte Ryste fra Rød Ungdoms EU-utvalg holdt ei knakende god innledning av EUs sikkerhetspolitikk og politisamarbeid over grensene. (Dette finnes også i hefteform, og anbefales kjøpt fra Rød Ungdom).

Oscar Pedersen og Jorunn Folkvord ga ei tilsvarende sterk utgreiing om EUs skolepolitikk og faglige spørsmål.

Diskusjonstrening

Det blei og satt av tid til å kjøre hverandre på konkrete argumenter. Man delte inn i små grupper og testa ut argumentasjonen i trygge omgivelser. Alle kommer ut for debatter i EU kampen, det er en fordel å kunne motstandernes knep og lumske innfall fra før av. Argumentene som kommer fra JA sida er ofte de samme. Å lære seg disse er en taktisk fordel. En avdød kineser sa noe av det samme om å kjenne sine fiender...

På hvilke områder er jeg sterk? Hvilke JA-argumenter har jeg vansker med? osv.

Søndagen blei brukt til å sammenfatte erfaringer fra kampen rundt om i landet.

Konklusjonen var at der hvor en fant Rød Ungdommere, fant en også et velfungerende UMEU-lag.

Rød Ungdom planlegger også å ha egne markeringer i EU kampen. Markeringene kommer til å bli landsdekkende og kommer nok til å få en litt annen form enn den tradisjonelle standsståinga.

Oppsummeringa fra Rød Ungdoms ledelse er at konferansen har styrka organisasjonen i den siste delen av EU kampen.

Stor aktivitet i Åsane Rød Ungdom

Eirin Troland kan fornøyd blant flere RU-jenter fortelle at de har fått mange nye medlemmer det siste året, og særlig mange jenter. Guttene er kanskje ikke interessert i politikk, spør hun?

De har vært mest opptatt av EU-spørsmålet, og skal nå starte et Ungdom mot EU-lag. I helga hadde de et godt besøkt bøllekurs mot EU.

Laget har egen avis, kalt VILL-MARX-LIV, og de selger også RUs avis Rebell.

Laget har også startet aksjonen «Et

sted å være» som det er et stort behov for. Særlig på bydelssenteret Flaktveit, der ungdommen sitter uten å gjøre noe.

Nylig arrangerte Åsane RU konsert for å skyve fart i arbeidet for ungdommen der. medlemmene ble svært irriterte når lokalavisa Åsane Tidende vinklet oppslaget til «Læber konsert på Flaktveit».

– Med så mye angrep på sosialismen og kommunismen, hvordan kan da så mange gå med i en organisasjon som RU?

– Det hender at noen gutter roper kommunistpakk etter meg. Jeg veit ikke om det er for spøk eller for å tøffe seg, men gidder jeg ikke å bry meg om det.

Men navn og bilde i avisa, og si hvor mange medlemmer de er, det vil ikke de andre RU-medlemmene ut med. Så da har de vel allerede lært mye?

Eirin blant massene på ungdomsskolen. Gutta slåss om å få bli fotografert for å komme i avisa.

Oslo avgjør EU-saka

Valgresultatet i Oslo avgjør om Norge blir medlem av den Europeiske Unionen. RV sin innsats i hovedstaden fram til valgdagen kan derfor være avgjørende for om det blir JA eller NEI 28. november.

Av Espen Mathisen

Dele av konklusjonene på en utvidet styrekonferanse i Oslo RV, som markerte «startskuddet» for RVs EU-kampanje i Oslo. Men samtidig kom det fram at RV-laga rundt om i bydelene og på arbeidsplassene ikke har kapasitet til å markere RVs spesielle EU-standpunkter og dele ut RVs eget materiell. De fleste RV-aktivistene har mer enn nok med å holde liv i de lokale Nei til EU-laga.

Det var Arne Rolijordet, leder i Oslo RV, som innledet på konferansen som gikk av stabelen 7. september. Han refererte til meningsmålinger som viser en stor JA-prosent og «tviler»-prosent i Oslo. Samtidig er Oslo det fylket der Nei til EU står forholdsvis svakest. - Den tøffeste kampen for å overbevise tvilerne vil stå i hovedstaden, sa Rolijordet som mente at arbeidet i Oslo vil avgjøre om det blir JA eller NEI valgdagen.

RV nøkkelledd

Han fortsatte med å slå fast at aktivistene i nei-fronten er atskillig færre i 94 sammenlignet med EU-kam-

pen i for 22 år sida. - De intellektuelle er ikke mobilisert, kulturfronten er ikke mobilisert, Nei til EU-seksjonen i 1. mai-toget i år samla bare 50 flere enn i fjor, Oslo Nei til EU har bare 3 000 medlemmer, SVs vaklende holdning lammer nei-kampen og mye av RVs posisjon er flytta over til fagforeningsapparatet der jobbinga omfatter mange slags saker - ikke bare EU-saka, sa Rolijordet.

- Utgangspunktet er ikke det beste. Men samtidig er RV et viktig nøkkelledd i Nei-fronten. Til sammen utgjør RV i Oslo et nettverk som omfatter alle typer progressive miljøer, alt fra fagforeninger, til anti-rassistiske organisasjoner og miljøbevegelsen. Vi kan aktivisere alle disse miljøene i EU-kampanja. Senterpartiet har ikke et tilsvarende nettverk i Oslo - og er ute av stand til å stå for ei slik aktivisering av organisasjoner og miljøer, sa Rolijordet. Han mente også at RV burde jobbe for at Oslo Nei til EU arrangerte et større kulturarrangement i valginnspurten for å holde entusiasmen oppe.

- Mye tilsier at det er lite lurt at

Oslo RV tar oppgavene alvorlig. Fra venstre Karin Bjerke, Gunnar Berg, Per Schanke og Arne Rolijordet. Foto: Espen Mathisen

Oslo RV sjøl prøver å få til et slikt arrangement, uttalte han.

bransjelagene gikk ut på at RVerne står bak en del aktiviteter.

Små marginer

I diskusjonen mellom representanter fra 5 bydels- og bransjelag etterpå ble det advart mot å svartmale situasjonen:

«Det vil stå om små marginer, og hver tviler som kan overtales til å stemme 'nei' er viktig. All innsats - både stor og liten - er kjærkommen». «Det er på mange måter bedre i år enn i 1972, fordi den gang var ledelsen i LO samla for EU-medlemskap».

- Det er lita tid igjen, gløym syttito, sa Karin Brekke fra Stovner. Hun mente det bare er bare å hive kreftene inn og sørge for at flest mulig stemmer NEI.

Rapportene ellers fra bydels- og

Egne RV-markeringer?

På Kværner arbeider Metall RV både med studiegrupper, løpeseddelutdeling og bruker bedrifts-/konsernavisa til å fremme NEI-argumenter. I tillegg skal Metall RV drive en stand på Manglerud kjøpesenter. Kjemisk RV har hatt møter og skal følge opp med helgekurs. Rapportene fra bydelene tyder på mindre aktivitet - men det planlegges stands i Nei til EU-regi.

Men ikke fra noe hold ble det rapportert om egne RV-aktiviteter, RV-stands e.l. eller at det var planer om slikt. Geir Gustad fra bydel 14 Helsefyr/Sinsen - som også er medlem av AKP - sukket tungt da han fortalte at de i AKP-laget diskuterte om

AKP skulle ha egen stand mot EU. - Da ligger RV an til å komme i skivisen, fortalte han. - Et begrenset antall folk ikke maktet å gjøre alt på samme tid.

Liselotte Krebs fra bydel 5 Grünerløkka/Sofienberg mente at det viktigste var at RVerne sørget for at Nei til EU rundt om i bydelene fungerte, før en tok til å tenke på egenmarkeringer. - Dessuten - gjør vi en bra innsats i Nei til EU vil det merkes, og være bra for eventuell rekruttering til RV seinere, mente hun.

Sp opptatt av grautfatet

Per Schanke fra Kjemisk RV mente at det var viktig at RV blanda seg inn i EU-striden- også som parti. - EU-kampen må bli noe mer enn en kamp mellom Ap og Sp. Da er det viktig at RV markerer seg. På dette punktet fikk han støtte av Gunnar Berg fra Metall RV som mente at Sp bare var opptatt av bonderomantik. RV kan f. eks. ta opp at faglige og sosiale rettigheter som er slåss fram gjennom 100 år forsvinner med et unionsmedlemskap. Dette er ikke bonden opptatt av - han senterer seg bare rundt grautfatet, uttalte metall-RVeren.

Men foreløpig er det altså lite som tyder på at RVs særegne stemme i nei-koret i det hele tatt blir særlig høy i tida framover. JA til EU 1994

Viktig vendepunkt

Tyske tropper utenlands legaliseres

To ganger i dette århundret har tyske tropper lagt halve Europa i grus og aske. For tredje gang står Tyskland overfor det samme problemet: Grensene er igjen for små for deres dynamiske produksjon.

Overalt i verden møter det tyske borgerskapets økonomiske interesser motstand. I denne situasjonen har den tyske forfatningsdomstolen avgitt en kjennesle som betyr et vendepunkt i tysk etterkrigshistorie:

Tyske tropper kan igjen brukes utenlands. 50 000 spesialtrente soldater er alt klar.

Av Ove Bengt Berg

Tysklands herjinger i Europa har ført til sterk interesse for det tyske militærapparatets muligheter både innafor og utafor landet.

Restriksjoner på militærbruk

I den tyske forfatninga (grunnloven) fra 1949 er bruken av militæret strengt regulert. Det har vært, hvertfall formelt, politisk enighet mellom kristeligdemokratene og sosialdemokratene om at tyske tropper ikke skulle brukes utenlands i vanlig krig. Alle har ment at forfatninga satte en stopper for dette.

Likevel ble den tyske marinen brukt i Adriaterhavet i Jugoslaviakonflikten, og tyske soldater er brukt i Nato-sammenheng i overvåkinga av serbere over Bosnia. Det tyske sosialdemokratiske partiet og det lille regjeringspartiet fridemokratene brakte denne bruken av militære inn for den tyske forfatningsdomsto-

len i Karlsruhe. Det sosialdemokratiske partiet i Tyskland, SPD, brakte ikke bruken av tyske soldater i Jugoslavia inn for forfatningsdomstolen for å få tyske tropper trukket tilbake. De protesterte fordi de ville gi Tyskland et rettslig grunnlag for fortsatt bruk av tyske soldater i Jugoslavia.

«Nå er alt tillatt»

Kjennelsen fra domstolen 12. juli i år ga det ønskede resultat. Gledesstrålende har mange høyrevridde kommentatorer nå uttalt at «Nå er alt tillatt». Avisa Frankfurter Rundschau skriver at forfatningsdomstolen med sin dom har åpnet for alle politiske handlingsmuligheter. «Dermed har politikken vunnet en stor frihet», skriver avisa.

Med bakgrunn av tyske interesser i Vietnamkrigen og Golfkrigen, var de tidligere tyske bestemmelsene karakterisert som «feige». Karlsruhedommen markerer et vendepunkt i tysk etterkrigshistorie. Forfatninga ikke leng-

er et hinder for bruk av tyske tropper utenlands. Vegen ligger åpen for gjeninnføring av tysk militarisme.

Bruken av tyske tropper utenlands er ikke begrenset av at det skjer med bakgrunn i vedtak fra FN's sikkerhetsråd. Også i rammen av vedtak fra NATO eller Vestunionen kan tropene brukes utenlands.

Ikke angrepskrig, men ...

Nå gjelder det bare ett forbud for bruk av tysk militær innsats: Angrepskrig er fortsatt forbudt. Men hva som er angrepskrig, kan jo også sees på som et tolkingsspørsmål. I Tyskland er det stadig fler som karakteriserer det tyske angrepet på Sovjet i 1941 som et forsvarstiltak mot et mulig angrep fra Stalin. Angrepet på Norge: Kan det med en slik betraktningssatsies å være for å forhindre at Storbritannia angrep oss?

Nye militære mål

Tysklands generalstab fikk fra forsvarsdepartementet allerede i 1992 helt nye politiske retningslinjer. Den tyske forsvarssjefen Naumann utforma et strateginotat med følgende nye militære mål:

«Forebygging, oppdemming og avslutning av konflikter av enhver art som kan true Tysklands stabilitet.» Utenlandsk militærbruk ble også ønsket brukt til «fremme og sikring av verdensomfattende politisk, økonomisk, militær og økologisk stabilitet» og for «opprettelse av en fri verdenshandel og tilgang til strategiske råstoffer.»

Disse retningslinjene ble lagt til grunn for

omstruktureringa av forbundshæren, og ble gjengitt i den offisielle militære hvitboka fra 1994. Samtidig ble forbudet mot bruk av tropper i utlandet gjennomhullet under dekke av ord som «humanitær- og fredsinnsetts».

Kohl i mål

Tysk kapital står igjen overfor det samme dilemmaet som i den første halvdel av dette århundret: Dets grenser er for små for dets dynamiske produktivkrefter. Når det tyske borgerskapet skal forsvare sin stilling på verdensmarkedet, støter det på rivaler overalt. Det kan overhodet ikke overholde sin stilling som en av verdens sterkeste eksportmakter uten å ta mer «ansvar» og å utøve mer «internasjonal innflytelse», som det heter i diplomatspråket.

Våren 1993 skreiv den tyske utenriksminister Kinkel en kronikk om tysk utenrikspolitikk i en ny verdensorden: «Ordtaket «Næringslivet er vår skjebne» gjelder mer enn noen gang. En betydelige kraftanstrengelse for å styrke vår stilling på verdensmarkedet er første bud i sikring av vår framtid».

SPD følger med

Kohl-kopien Rudolf Scharping, av av Jagslands drømmeverner, hilste dommen med glede. Endelig var den nødvendige oppklaringa gjort. 8 dager etter forfatningsdomstolens dom stemte da også SPD med fire femdelers flertall for tysk militærinnsats i Bosnia.

Kilde:

Peter Schwartz, Neue Arbeiterpresse, 11/8-94. «Grønt lys for militarisme».

Siri Jensen:

Tilbake til fattigkassa

Foto: Ola Sæther

Faglig leder i AKP, Siri Jensen (bildet), har i lengre tid studert velferdsstatens muligheter i EØS og EU. Den europeiske og katolske modellen for sosial hjelp forutsetter at familien og kirkelige organisasjoner er de primære hjelpeorganisasjoner.

Av Ove Bengt Berg

Deretter skal forsikringsseksjonene komme inn. Først seinere kommer offentlige instanser som kommune og stat inn, men da med svært lave ytelser.

Dette er et prinsipp som går helt på

ters av de ordningene vi har bygd opp i Skandinavia det siste århundret. Det finnes velferdsordninger i EU som er bedre enn i Norge, særlig for arbeidstakere.

Men det norske systemet bidrar til større likhet og mindre fattigdom, fordi det er færre som faller utenfor.

Velferdsordningene i Norge er nemlig ikke knyttet bare til dem som har jobb. Alle, uavhengig av arbeidsforhold, har krav på ytelser.

Velferdsstaten - forutsetning for kvinnene

Den norske velferdsstaten har lagt grunnlaget for kvinnenes stilling. Gjennom blant annet offentlige arbeidsplasser i kommunene er velferdsstaten knyttet nøye sammen med distriktspolitikken og muligheter til å bo i hele Norge.

Systemet med skattefinansiering av velferdsordningene gir en organisert basis for solidaritet og likhetsideologi.

Uten på noen måte å skjønne kapitalismen, den kan ikke løse folks problemer, så kan det likevel slås fast at den skandinaviske modellen har gitt bedre forhold for folk.

EU-medellen er målet

Regjeringa forbereder nå på alle områder endringer i retning av EU-systemet.

I en utredning fra Norbomutvalget ble den videre retninga skissert:

- mer bruk av behovsprøving, mot universelle ytelser («økt treffsikkerhet»)
- innskjerping av «arbeidslinja», dvs vanskelig å få trygd ved sykdom, uføret m.m.
- fra tilleggs pensjon til forsikring

- flere ordninger som bare er nytta til dem som jobber
- færre statlige og flere kommunale ytelser, og dermed økt ulikhet
- mindre offentlig omsorg, mer bruk av frivillige organisasjoner (menighetsråd)

Men denne politikken møter motstand. Det er vanskelig å få den gjennomført i Norge. Utafor EU har vi mulighet til å føre en annen politikk. Innafor EU blir det i praksis umulig.

Norske ytelser hindrer mobil arbeidskraft

Dersom det i noen land er bedre trygdeordninger enn i andre, vil dette hindre fri flyt av arbeidskraft. Ingen vil jo reise fra et land der ytelsene er gode. Følgelig må jo ordningene gjøres like dårlig i alle land.

Det norske systemet, med rettigheter knyttet til at du er norsk borger, står i motsetning til prinsippet om at trygderettigheter skal være enkle å flytte over landegrensene, hevder Siri Jensen. Fri flyt av trygderettigheter innebærer et sterkt press i retning av ulike typer forsikringsordninger for yrkesaktive. Nasjonalt ansvar for innbyggerne erstattes med ansvar for dem som har opparbeidet rettigheter, konkluderer hun med. Den europeiske klubben av rike industriledere, har selv sagt sterke meninger om hvordan trygdeordningene skal være. Forslaget deres gikk ikke gjennom i sin opprinnelige form. Prinsippene er likevel:

- en økonomisk politikk som effektivt undergraver de offentlige inntektene og driver fram nedskjæringer
- et indre marked som i seg sjøl driver fram kutt i offentlige utgifter og sosial dumping, sikra gjennom direktiver som forbyr en alternativ, nasjonal politikk
- en politisk konsensus om økt markedsstyring og konkurranse
- et styringssystem der folkelig innflytelse er rader bort og motstanden mot en slik utvikling fullstendig kan overkjøres

Med klippheftet fra AKP, Tilbake til fattigkassa (uten spørsmålstegn!), har partiet laget en ypperlig dokumentasjon om regjeringas tankegang og planer, og selvstendig tatt med artikler som avslører og kritiserer den nye EU-politikken.

Den skandinaviske velferdsmodellen:

1. Universalitetsprinsippet.

Alle, ikke bare de yrkesaktive skal sikres velferd. Fellesskapet skal ha ansvar for alles sosiale sikkerhet.

2. Likhet

Ordningene skal tilstrebe likhet, bidra til inntektsutjamning. Alle skal ha lik rett, uavhengig av inntekt.

3. Rettighet - ikke almisse

Hjelpen skal være en rettighet, ikke en nådegave til dem som givnerne mener er «verdige trengende».

4. Solidaritetsprinsippet

Utgiftene må bæres av hele samfunnet gjennom skatten, ikke ved forsikringsordninger.

5. Offentlig ansvar

Det er et offentlig, statlig, nasjonalt ansvar å sikre adgang til ytelser av lik standard.

6. Styrke kvinnene

Ordningene skal bidra til å styrke kvinners mulighet til økonomisk sjølstendighet.

EUs subsidaritetsprinsipp:

Dette har statsministeren oversatt med nærhetsprinsippet. Riktignok ville være å si «minst mulig ansvar-prinsippet».

Det katolske systemet:

1. Familien må hjelpe først.

Den tyske sosialloven slår fast at hjelp fra nærstående familie skal utnyttes før det offentlige yter hjelp. Foreldre må hjelpe voksne barn og barn for eksempel betale sjukehjems plass for foreldre.

2. Frivillige organisasjoner

Kommunen har plikt til å ta i bruk de frivillige organisasjonenes ordninger.

Det betyr tiltak fra religiøse organisasjoner, pleiehjem o.l. framfor å bygge ut kommunale ordninger.

3. Private forsikringer

Forsikringsseksjonene tar seg av mesteparten av de sosiale ytelsene, og kan selv sagt ikke forsikre de største risikogrupperne.

4. Kommunene

Når de nevnte stønadsmulighetene er brukt, kan kommunen slippe til med sine ordninger.

5 Staten

Dette er siste utvei for ytelser, men de er svært små.

Norge i kjernens kjerne?

Det norske borgerskapet har jobbet hardt siden 1972 for å omstrukturere den norske industrien og næringslivet for et partnerskap med Tyskland. I 1992 ble endelig Tyskland Norges største handelspartner og den framtidige gass- og oljeplanlegging er hovedsakelig bundet opp til Tyskland. Forsvarets materiell, ubåter og tanks, kommer derfra i takt med stigende militær koordinering og øvelser. Hvordan vi enn snur og vender på det, har den norske borgerligheten skapt fakta på bakken som gjør at vi langt på veg allerede er forlovet med Tyskland.

Vi har derfor ikke noe annet valg enn å beskjefte oss med Tyskland som den norske

økonomien henger seg på som en juniorpartner. Nå har jeg selv ment at jeg var ganske illusjonsløs når det gjaldt Tysklands imperialistiske karakter, men de kjører så steinhardt at en mister munn og mæle.

For å ta det kronologisk: 12. juli endret man grunnloven slik at Bundeswehr kan krige over alt hvor Tysklands og Europas interesser er truet. Det vil naturligvis bli kalt «fredsopprettere». Deretter meddeles det at «Krisereaksjonsstyrkene» skal bestå av en yrkeshær av «frivillige» og en hel generasjon av desperate arbeidsløse, ikke minst høyreekstremistene, står i kø for å bli med der. 50 000 står allerede klare, i følge Neue Arbeiterpresse.

25. august innkalte Kohl admiralene og generalene i Bundeswehr til et møte og forsikrer at nå skal det være slutt på springen til det

militære. Fra 1995 skal bevilgningene økes. Generalene ble så lykkelige at de plapret til pressen om alle de nye prosjektene: Eurojageren skal utstyres med en kraftig radar som kan kontrollere store områder. Flyet vil være en elektronisk festing som kan kommunisere med både satellitter og Leopard tanks på bakken, slik at ildgivning kan bli ekstremt nøyaktig og synkronisert. Nye båter skal bygges som både kan bringe infanteri og luftvåpen til «internasjonale innsatser».

I september slipper CDU/CSU dokumentet om hvordan EU skal organiseres: Ideen om tre hastigheter eller divisjoner som har vakt raseri over det ganske EU. Men der er det en formulering som treffer Norges mytebyggere på snuten: «Kern des festen Kerns», som kan oversettes til «Den faste kjernens kjerne».

Denne skal drive framover beinhard sentralisering av militær- og utenrikspolitikk, gå foran i dette.

Den norske mytologien og skremselspropagandaen går ut på at vi er i ferd med å bli en forlatt og glemt stat i Europa. Men dette endres i en leder i Aftenposten 5. september: «Her er det et paradoks at Norge, en geografisk og politisk randstat i Europa, hører til den indre økonomiske kjerne, takket være oljen.»

Javel ja. Var dette nødvendig å luge så mye og så lenge for å komme fram til det som ethvert tenkende menneske har forstått i årevis. Norge sitter på anslagsvis 60 % av Europas kartlagte gasskilder. Vi er en europeisk sentralmakt enten vi liker det eller ikke, i kraft av dette faktum.

Jan Hårstad

"Kvinnan og hemmet" av Epp-Maria Kokamägi

Kvinneforum i syv hus

Nesten 15000 kvinner samlet seg i Åbo under Nordisk forum i begynnelsen av august. Hver dag kunne vi velge blant ca. 200 seminarer. Det var ikke lett og krevde inngående studier i et ikke så altfor tilgjengelig program. Seminarene var fordelt på seks hus: Åndenes hus, Fremtidens hus, Lystens og ulystens hus, Velferdens hus og Verdens hus. I tillegg foregikk mange seminarer utenfor og det var også tre tematorg.

I Åbo: Mai Gythfeldt

Hele Åbo sydet av kvinner, stands og boder med alt mulig fra kvinnelitteratur til ansiktskremer, fra vakker brukskunst til "spåkoner". Kulturtilbudet var helt overveldende: dans, konserter, kunstutstillinger, diktlesning, teater og utstillinger av og verksteder for kvinners fritidsaktiviteter.

Vi traff gamle kjente og mange nye, vi beveget oss hver for oss, noen sammen, alle sammen og sammen med mange nye venner. Det var sosialt og vi følte oss alltid velkomne enten vi var alene eller i gruppe. Sånn er det når mange kvinner samles.

Et gjennomgangstema for hele forumet var kvinners kamp for likestilling i arbeid, fritid og samfunnet.

Lærte vi en masse nytt? Kanskje ikke, men vi fikk bekreftelser på egne opplevelser. Kvinneundertrykking og kvinnekriminering som vi jo kjenner fra hverdagen, men som vi ikke har klart å sette ord på, ble synliggjort. Dette er en forutsetning for at vi skal komme videre og klare å gjøre noe med det. Dette resulterte i mange og fine diskusjoner som vi alle lærte av.

Noen ganger er det som om ting må snus opp/ ned for at vi skal klare

å bryte med inngroddet tanker og holdninger.

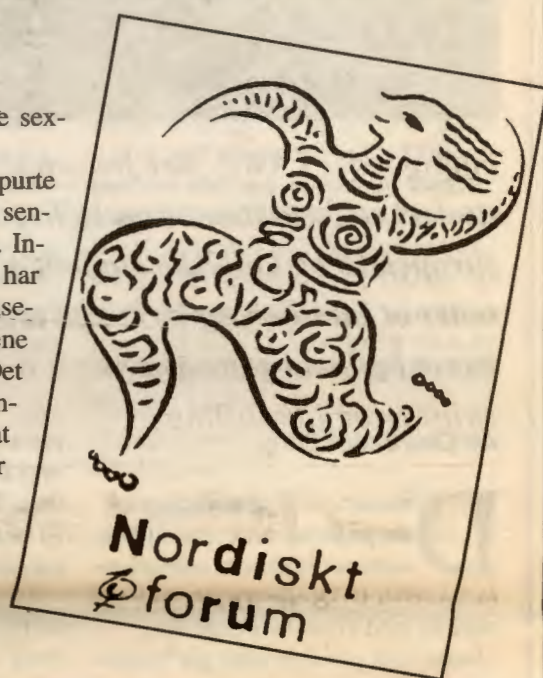
Tenk bare å snu verdenskartet 180 grader. Hvor befinner vi oss da? Plutselig er Europa både lite og i utkanten av verdens sentrum.

Med en ramme av finsk gjestfrihet, sauna og bading, islandsk oppfinnsomhet med humor, hai og snaps, og dansk og norsk deltagelse, ble det minnelsesrike opplevelser, mye utveksling av erfaringer. Dette ga et godt ståsted for videre samarbeid.

Noen av oss deltok i en flott Nei til EU-demonstrasjon med over 2000 kvinner og i en mindre demonstra-

sjon mot porno og de lokale sexbarene.

Under oppsummeringen spurte vi oss selv om det var verdt å sende oss alle til et slikt forum. Innerst inne veit vi at vi ikke har ressurser eller tid til å organisere en "jenteliga" som jentene har i svensk LO har gjort. Det er kanskje en jenteliga vi ønsker oss. Men vi tror likevel at med den inspirasjonen vi har fått, ville vi alle være i stand til å gjøre litt i det små, der vi er, i det daglige arbeidslivet og hjemmelivet. Ja, det var verdt å sende oss!

Jenteligaen - en fagbevegelsens kvinnerevolusjon

Med humor, sang og revy presenterte «Jenteligaen» seg for oss. De beskrev svenske kvinners hverdag, problemer og utfordringer og hang opp jenteligaens 6 krav:

- Arbeid til alle!
- Lik lønn for likt arbeid!
- Bra barneomsorg for alle!
- Stopp husmorlønna!
- Halve makten til kvinnene!
- Forandre jobben som for bruker mennesker!

25 år med likestillingsarbeid i svensk LO hadde ikke gitt særlige resultater. Det måtte andre metoder til. Slik ble Jenteligaen startet, en selvstendig kvinneorganisering innenfor LO og på tvers av forbundsgrensene. Man når nemlig ikke jenter med det tradisjonelle fagforeningsarbeidet, men med saker knyttet til kvinnehverdagen deres.

Jenteligaen er en suksess. Siden stiftelsen i mai '91 har 12 000 kvinner organisert seg. Mange menn i LO følte uro i forhold til Kvinneligaen. LO-ledelsen var ikke spurt på forhånd. (man har jo organisasjonsfrihet i Sverige!). Likevel får Jenteligaen økonomisk

støtte fra LO og forbundene.

Desverre fikk vi vite om metodene og organiseringen deres. De seks parolene var den samlede plattformen. Jenteligaens grupper var selvstendige organisert på forskjellige steder. De ga et inntrykk av at det var sosialt samhold, mye moro, utradisjonelle metoder i det politiske arbeidet med stands, utspill i media og på møter, som hadde gitt Jenteligaen den veldige framgangen.

Vi sikret oss alle tekstene fra framvisninga deres og det materialet de hadde.

Demonstrasjon mot sex-barer. Appellanten er fra Norsk Hotell- og restauranterarbeiderforbund.

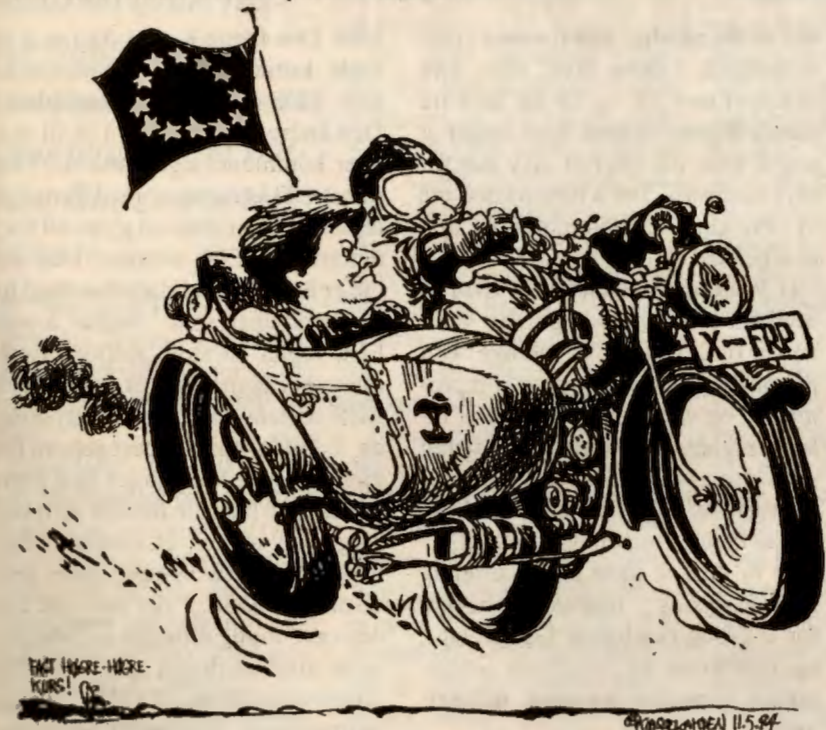

"Tjei-ligaen" fra svensk fagbevegelse - offensive med klær og utstyr, lett synlige og alltid mange sammen

RV-kvinner utfordrer Berget

DET EGENTLIGE SOLIDARITETS-ALTERNATIVET

RV utfordrer barneminister Grete Berget i åpen debatt om kvinner og EU. I et leserbrev til avisene hevder Berget at «nei-sida ikke vil gå inn i en debatt om EU, kvinner og likestilling».

Av Espen Mathisen

Det er nesten merkelig å lese Bergets argumentasjon. Hun later som om norsk likestillingslovgivning opphører dersom vi ikke blir medlem av EU. Men det er jo ikke riktig - og er det ikke ganske mye vi kan gjøre på egenhånd, spør Gythfeldt.

Likelønnsdirektivet

Et av Bergets argumenter for at kvinner bør si JA til EU er EUs likelønnsdirektiv. Direktivet fastslår en såkalt «omvendt bevisbyrde» - altså at arbeidsgiveren dokumenterer at forskjellsbehandling ikke skjer.

- Men EU-direktivet har klare begrensninger. Bl.a. skal likelønn bare gjelde internt i bedriftene, og direktivet pålegger arbeidstakerne å reise sakene. Grete Berget skal

få RVs støtte til å innføre prinsippet om «omvendt bevisbyrde» i norsk lovgivning. Men Norge bør gå langt lenger i å gjøre en slik lov effektiv, sier Gythfeldt.

EUs likelønnsdirektiv har ikke ført til at likelønn er blitt innført i praksis i EU-landa. Tvert om.

I EU-kommisjonens hefte «Kvinner på arbeidsmarkedet» heter det at

«i begynnelsen av 1990 var lønsforskellen stort sett på samme nivå som i 1975. Det ser ut som om, vedtagelsen av en række bestemmelser om ligeløn har haft en forbigående positiv indvirkning, som så atter er aftaget, spesielt i forbindelse med de finanspolitiske stramminger, der gennemførtes efter 1977».

- Dette viser at EU-direktivet er for dårlig, og at en likelønnslov i Norge - som Berget sier hun

skal legge fram - må gå lenger. Dette er et argument for at Norge bør stå utafør Unionen, sier Gythfeldt.

Farvelferd med EU

Gythfeldt viser også til at kvinner ikke bare er opp tatt av likelønn, men hele hverdagen og framtida, ikke minst vilkårene for velferdsstaten i tilfelle medlemskap i Unionen.

- Dersom Norge blir medlem må vi ut med et nettobidrag til EU som vil undergrave det økonomiske grunnlaget for den velferdsstaten som er kjempa fram. EUs frie flyt av varer, tjenester, kapital og arbeidskraft betyr at noen blir rike, mange nye fattige og mye mere ulønna arbeid for kvinner. Dette er også viktige fakta som kvinner må ta stilling til før de bestemmer seg for om de skal si JA eller NEI, slutter Gythfeldt.

Islam:

Frigjøring eller reaksjon?

«Et spøkelse er på ferde i Europa», skreiv Marx og Engels i Manifestet og tenkte på kommunismen. Med dagens spøkelse i den rike verden er uten tvil islamismen. Dette er bakgrunnen for at Internasjonalt utvalg i AKP har tatt initiativ til å skrive heftet «Dei andre sitt opprør. Islamismen - frigjøring eller reaksjonær blindveg». Heftet på 48 sider er skrevet av Bjørn Olav Utvik, og utgitt med støtte fra NORAD og Studieforbundet Ny Verden.

Heftet tar utgangspunkt i vår vane med å se verden ut fra våre tradisjonelle vestlige synsmåter, forstyrret av tradisjonell mediestøy. Men de som på en meningsfull måte skal ta stilling til de intense politiske kampene som skjer der islamismen er en betydelig kraft, må basere seg på solid kunnskap. Utviks hefte har som sikte å gi kunnskap om islams retninger og politikk, noe som stort sett er mangelvare i vesten - også blant revolusjonære. Samtidig har han laga et 4 møters studieopplegg som munner ut i en diskusjon om islamistene skal sees på som venner eller fiender.

Kapittel 1 gir et kort riss av utviklinga av islam som politisk alternativ og deres krav om å innføre den hellige loven som gjeldende lov. To kapitler tar for seg bakgrunnen for en sterke oppslutninga islamistene har fått i dag, og ett går inn på en av de moderne islamismens pionerer, Hasan al-Banna. Deres syn på demokrati, kvinner og økonomi drøftes særskilt.

Heftet koster kr 40.- og kan bestilles hos AKP, Gøteborggt. 8 A, 0566 Oslo eller over telefon 22 38 42 50.

EM

RV ber Totland stoppe kjedene

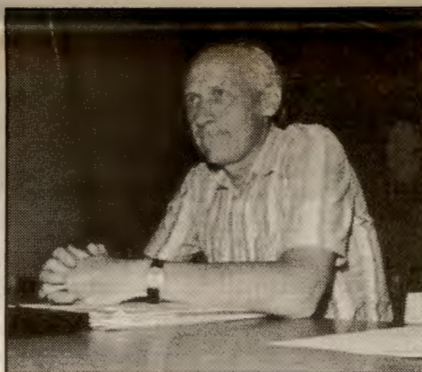
RVs stortingsgruppe krever at administrasjonsminister Nils Totland stopper kjedenes og grossistenes overtakelse av distribusjonen til Freia inntil det er gransket om kjedene har overtrådt konkurranseloven

De fire største kjedene her til lands har tilsammen 96,8 prosent av markedsandelene i varehandelen. Det samordnede presset mot produksjonsbedrifter til å oppgi egendis-

tribusjon er maktmisbruk, mener RVs stortingsrepresentant Mai Gythfeldt.

De store kjedene har det siste året brukt sin markedsrett til å presse leverandørene. Foruten krav om å oppgi egendistribusjon, har kjedene også krevd at enkeltbedrifter bare skal levere til den enkelte kjede. Den siste utviklinga er at flere store kjeder og grossister har presset Freia til oppgi distribusjonen. Dersom dette skjer, ryker 100-150 arbeidsplasser ved Freia. - Etter de opplysningene RV har mottatt ser det ut til at kjedene og grossistene har samordna sin aksjon overfor sjokoladefabrikken, sier Gythfeldt.

- Bedrifter som utsettes for press og maktovergrep fra kjedene, er i en ut-

RVs krav ligger på Totlands bord.

Foto: O. Sæther

satt situasjon og vil kunne få store problemer med å stå offentlig fram. RVs stortingsgruppe mener derfor at administrasjonsminister Totland må

rydde opp når Konkurransetilsynet ikke vil gjøre noe, sier Gythfeldt.

RV-representanten støtter også uttalen fra Forbrukerrådets direktør, som mener at Konkurransetilsynet bør være mer opptatt av maktbruken i varehandelen, fordi den kan brukes til en pris- og vareforverring. I sin henvendelse til statsråd Totland ber Gythfeldt om at kjedenes og grossistenes overtakelse av distribusjonen til Freia stoppes inntil det er gransket om kjedene handler i strid med konkurranseloven. Hun vil også at Totland setter igang en grundig gjennomgang av utviklinga i hele dagligvarebransjen i forhold til bestemmelsene i konkurranseloven.

Svar til Ståle Dokken, LO

Kva slags arbeidsplassar LO har klart å redde og kva nye arbeidsplassar som er skapte med dei ulike tiltaka, hadde det vore greitt å få vite.

At det store fleirtallet av arbeidslause i Norge i dag ikkje er fagorganiserte eller organiserte på anna vis for betre å kunne handle kollektivt, er heilt tydeleg ikkje noe problem for LO-leiinga.

I forrige nummer tok eg initiativet til ein debatt om korleis arbeidslause bør organiserast innan fagrørsla. Kommentaren frå Ståle Dokken, leiaren av organisasjons- og informasjonsavdelinga i LO, er eit godt døme på at denne debatten trengs, både innan fagrørsla og mellom andre som er opptekne av korleis ein skal drive kampen mot arbeidsløysa.

Dokken hevdar at «Arbeid til alle» er jobb nr 1 og heile LO si oppgave. Eg er klår over at det i

LO sitt handlingsprogram 1993-97 heiter at det overordna målet i den økonomiske politikken er full sysselsetting. Men dette rimer dårleg med at ja-sida i LO-leiinga går inn for norsk medlemskap i Europa-unionen. I EU er full sysselsetting langt ifrå det overordna målet. Tvert imot. Dette blir stadfesta av at den offisielle arbeidsløysa i EU har stege frå 12 til 18 millionar berre sidan 1990. Massearbeidsløysa blir nytta av kapitalkreftene til å splitte og svekkje fagrørsla og setje arbeidslause opp mot folk i arbeid. Arbeidslause i både EU og Norge er i stor grad desorganiserte og passiviserte.

Når LO-toppene no heilt tydeleg har som jobb nr 1 å freiste å få fleirtal for norsk EU-medlemskap, nær sagt koste kva det koste vil, er dette det motsatte av solidaritet med arbeidslause.

Dokken trekk fram nokre døme på tiltak ovafor arbeidslause i regi av fagrørsla, m. a. jobb-søkjarklubber, opplæringstiltak, juridisk hjelp for å få nye vilkår for banklån og ulike informasjonsopplegg.

Dette er vel og bra og bør utviklast vidare.

Men dette skaffar ikkje særleg mange fleire arbeidsplassar, og er i hovudsak eit tilbod til arbeidslause som alt er fagorganiserte for å gjere dei betre i stand til å kjempe om dei få jobbane som fins. Tiltak for fleire lærlingeplassar er og positivt. Men dette monar heller ikkje særleg når fagopplæringa blir svekka og mange lærlingar står utan arbeid når læretida er ute.

Dokken sin hovedstrategi er å lite på regjeringa og leiinga i Arbeiderpartiet. Leiinga i LO har «køyrt beinhardt» på partileiinga. Dette har, i fylgje Dokken, virka bra og LO har fått igang betre tiltak. Kva slags arbeidsplassar LO har klart å redde og kva nye arbeidsplassar som er skapte på denne måten, hadde det vore greitt å få vite. Ikkje minst for alle arbeidslause. Det er vel ikkje hemmeleg?

Når hovedstrategien til LO-leiinga er ja til EU og fagleg/politisk samarbeid mellom LO/DnA-toppene, blir spørsmålet om eigenorganisering av arbeidslause heilt uvesentleg. At det store fleirtallet av arbeidslause i Norge i dag ikkje er fagorganiserte eller organiserte på anna vis for

betre å kunne handle kollektivt, er heilt tydeleg ikkje noe problem for LO-leiinga. Det er tryggast for makta at arbeidslause held seg mest mogleg i ro og kvar for seg, litar på regjeringa og tar til takke med det som byr seg i staden for å stille krav. Dessutan vil jo mange tusen nye medlemmar rekrutterte blant arbeidslause bli ein utgiftspost for LO. Det har vel ikkje LO-leiinga råd til å prioritere?

Dokken avviser tanken om eit eige forbund for arbeidslause med at det vil være ei sovepute for effektive tiltak. Hensikten med forslaget mitt var det motsette. I dag blir jo arbeidslausa stort sett akseptert i det norske samfunnet, og det gjeld og innan fagrørsla. Det er inga motseiing mellom å styrkje aktiviteten blant arbeidslause som har mista jobben og framleis er organisert, og bygge opp eit organisasjonsopplegg innan LO for alle arbeidslause.

Dokken konstruerar ei motseiing som ikkje finnst.

Terje Kollbotn

Del to av kronikken

Ny kurs for Norge?

Vi trenger en tre-trinns slagplan. Første trinn bør være at det allerede dagen etter at nei-seieren er et faktum går ut et opprop.

Dette bør RV's landsstyre aktivt ha vært med på å utforme. Bak oppropet bør stå noen få enkeltpersoner kjent for sin tilknytning til SP/bondebevegelsen, SV/miljøbevegelsen, (ex-)DNA/fagbevegelsen og RV/kvinnebevegelsen.

Trinn 1

Oppropet bør oppfordre til en folkebevegelse bak f.eks. følgende krav: «Gro må gå – Ny kurs for Norge! Stortinget må respektere folkeflertallet – ingen flere EU-tilpasninger! Handelsavtale istedetfor EØS!» RVs særlige oppgave bør være å rette oppmerksomhet mot hva slags politiske hovedlinjer for en eventuell ny regjering, ikke hvem som skal sitte i den. En eventuell Senterparti-regjering må RV forholde seg til som overfor Gerhardsens byråd: kritisk og ubundet, med støtte på viktige enkelt-saker.

Trinn 2

Andre trinn bør være en diskusjonsbevegelse rundt et studie-opplegg vi kunne kalle «Ny Kurs for Norge». Dette kunne skje i samarbeid mellom f.eks. Ny Verden, SVs og SPs studieforbund, støttet av f.eks. Alternativ Framtid-sentret. De som sto

bak oppropet bør dra igang det hele, ved å skrive innlegg i diskusjons- og studiehefte, og ved å holde innledninger på konferanser/seminarer.

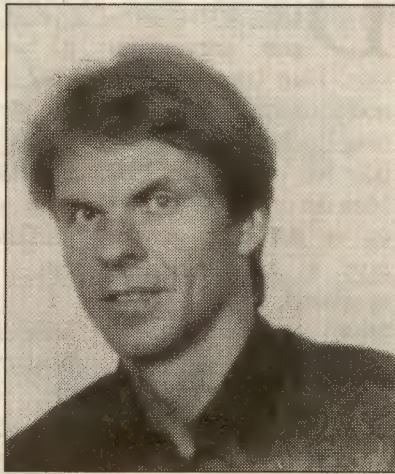
Poenget er å utnytte energien, kunnskapen og de sosiale nettverkene som ble mobilisert under EU-kampen til å lage ide-dugnad som kan snekre sammen et radikalt og konkret program for omforming av Norge. Vi kan ta utgangspunkt i de «politiske pillarene» som NtEU har bygd enighet rundt (folkestyre, miljø og solidaritet mot embetsmannstyre, kapitalmakt og markedsliberalisme a la EU).

Program

Programmet kan få arbeidstitelen «1000 dager som skal forandre Norge». RVs spesielle oppgave i dette arbeidet er å få inn klasse-, miljø- og kvinneperspektiv (gjerne i kombinasjon!), sammen med anti-imperialisme og internasjonalisme. (Dette siste for å motarbeide sjåvinistiske «Heia Norge»-tendenser!).

Rent organisatorisk er vår oppgave å mobilisere fagopposisjonelle miljøer og folk på arbeidsplassene. RVere gjør lurt i å konsentrere oss om noen få debatt- og studieprosjekter. F.eks. kunne vi konsentrere oss om tre-fire områder eller saker hvor vi allerede har kompetanse:

- 1) Innføring av 6-timers-dagen – «Den Nye Arbeidsdagen»!
- 2) Samferdsels-sektoren og dens statsbedrifter.
- 3) Energi-sektoren.
- 4) Kapitalflukt i privat sektor – hvordan fremme økonomisk demokrati (arbeiderkontroll) og kontroll nedenfra (og ikke ovenfra på byrå-

Kronikkforfatter Einar Braathen.

kratisk vis) over økonomiens kommandohøyder.

Trinn 3

Tredje trinn går på å la diskusjons- og idedugnadsfasen, der «bevegelsen er alt og målet er intet», bli avløst av handling. Dette betyr en fase med kollektive beslutninger og med iverksetting – altså med organisasjonsbygging. Resultatet bør være en ny rød-grønn front, f.eks. med navnet «Nu kurs for Norge».

Dersom NtEU vedtar å ikke reise motstanden mot EØS, bør dette bli kampsak nr.1 for den nye fronten. Da er det slik at «bevegelsen står og faller med målene» – at målene må bli klart formulert, at de blir nådd, og de dermed skaper ny entusiasme, felleskap og kampkraft. Som gjør at bevegelsen kan sette seg nye mål.

Men her er det alltid fare for at vinninga går opp i spinninga – vi kan tape de fleste av de folkene vi ble alliert med under EU-kampen: De partipolitisk uavhengige vil sy-

nes at det nå «har gått for mye (parti-)politikk i dette her», eller folk orientert mot SV og SP får høre fra partiledelsene at dette ikke lenger er noe å satse på, eller at «RV har for mye kontroll». For å bøte på det, må vi være klar i våre premisser for dette arbeidet:

1) Vi må utvikle en kultur hvor vi utvikler klar politikk på det vi er enige om. Det vi er uenige om, gjemmer vi ikke bort i ulne kompromisser, og vi undertrykker heller ikke uenighet. Det forutsetter hyppig utgivelse av medlemsavis – hvis mulig hver uke. Og KK må bli en viktig del av denne fronten og kulturen.

2) Vi ønsker mest mulig effektiv grasrot-styring: utstrakt selvstyre for lokallag (inkludert faglige lag), og fylkesvise og nasjonale beslutninger gjennom hyppige delegatmøter.

3) Ingen dominans noe sted av et bestemt parti. Vanlige partimedlemmer er sjølsagt velkommen, men prinsippet om tverrpolitisk sammensatte valgkomiteer og kontrollkomiteer på alle nivå er en viktig mekanisme.

– I prinsippet ønsker vi mye av NtEUs egenskaper, men med langt mer effektive demokratiske beslutningskanaler. Men hva blir kampsakene?

Når kampene skjerper seg ...

Uansett realisme i det prosjektet jeg her har antydnet, nemlig etablering av fronten «Ny Kurs», så ser jeg for meg minst fire kampsaker hvor radikale krefter i NtEU-alliansen bør fortsette et organisatorisk samar-

beid. Den første kampsaken er å utvikle kritikken av og motstander mot EØS-avtalen på landsplanet. Den andre oppgaven er å se til at vi etter kommunevalget høsten-95 har minst 100 kommuner med flertall av representanter som vil gjøre alt for å motarbeide EØS-avtalen. Den tredje er å utvikle solidaritetsarbeid for de kommuner som vedtar å sette EØS-regler til side. Kåfjord Kommune har signalisert at de vil bryte EØS-reglene for anbudsutlysning, og i Odda har fagbevegelsen fått gjennom at kommunen skal kreve tariffavtale hos alle firmaer som skal legge inn anbud, et kommunalminister Berge har stoppet under henvisning til EØS. I det hele tatt kan det være mulig å bygge en bevegelse av sivil ulydighet mot EU/EØS-direktivene. Dette vil i såfall svekke sentralstatens legitimitet på avgjørende vis. En dobbelmakt-situasjon i Norge, i den grad det er realistisk de neste årene, tror jeg vil springe ut av en bevegelse av «ulydige» kommuner. En fjerde kampsak melder seg i 1997: Stortingsvalget. Da gjelder det å få tendensene til folkelig opprør best mulig representert i valgkamp og på tinget, samt å få flertall av nei-til-EØS-representanter!

Til slutt: Hvis jeg med dette innlegget foregriper debatten om RVs arbeidsprogram for neste landsmøteperiode, så hadde det vært fint. Jeg håper å ha gitt omgrupperingsperspektivet, ideen om enhetsfront samt forarbeidet til et overgangsprogram (program for en sosialistisk regjering) litt aktuell vinkling ...

Einar Braathen

RV-SOMMERLEIR RV-INNLEDNINGER

Dersom du gikk glipp av RV's sommerleir, så kan du nå bestille «lett»-versjonen.

Disse innledningene kan du nå få samlet.

- * **Kari Celius:** Klasseanalyse. Det nye kvinneproletariates rolle.
- * **Nina Åkernes:** Sosialdemokratiet. Reformismens rolle.
- * **Gjertrud Skarholt:** EU, kvinner og velferd.
- * **Trond Andresen:** Revolusjons og sosialismeforståelse fram mot år 2000.
- * **Anne Steinsland:** Viking Askim, et lærestykke for arbeiderklassen.

Samla pris inkl. porto kr. 30.

.... **Ja**, jeg bestiller Sommerleirinnledningene.

Navn.....

Adresse.....

Postnummer og -sted.....

Sendes RV, Gøteborggt. 8, 0556 Oslo. Faks 22 38 46 02.
Eller Ring RV-kontoret, tlf. 22 38 42 50.

Vil dere kaste dere frampå i EU-kampen?

Da kan dere bestille

Minibøllekurs mot EU

hos Inger Johanne på Bøllekontoret i Oslo

Telefon 22 38 42 50 eller 22 44 32 09

EU - kvinner - velferd

For å vinne EU-avstemninga, så må en vinne kvinnene!

Gro og Gretene forsøker å overbevise kvinner om at et EU-medlemskap er et stort framskritt for kvinnene i Norge og at den offentlige velferden og velferdstaten ikke er trua. For alle oss som ikke stoler på Gro, er det viktig med konkret fakta og skolering for å vinne tvilerne.

Derfor oppfordres RV-laga til å arrangere bøllekurs, skrive leserinnlegg til lokalavisa, holde innledninger, stille i debattpanel lokalt og alle RV-jentene til å være «tuppe»-vertinner på «home-parties».

Trenger dere hjelp eller skolering?

Det kan nå bestilles ei hjelpepakke fra RV, som inneholder, ei innledning på temaet og forslag til annet lesestoff. Ring til RV tlf. 22 38 42 50 eller skriv til RV, v/ Gjertrud Skarholt, Gøteborggt. 8, 0566 Oslo.

EU-imperialismen

Det tyske framstøtet mot Tyrkia er så voldsomt at det rokker Nato og EU.

Hold en arbeiderpartikonferanse om Balkan, ikke en FN-konferanse.

Først skal Peder M. Lysestøl få min uforbeholdne unnskyldning for at jeg har formulert meg litt for sterkt.

Hendelsene på Balkan blir helt ubegripelige om man ikke skjønner at Balkan er den tyske imperialismens autobahn til et marked på 300 millioner mennesker som befinner seg mellom Tyrkia og Kina: Kaukasus, Sentralasia og Ukraina.

Denne koloniseringa ønsker Tyskland å foreta med Tyrkia som sin juniorpartner. Tysklands aktive deltakelse i den tyrkiske krigen mot kurderne,

må forstås i en slik sammenheng. Tyrkia har selv har regionale ambisjoner om å gjenopprette det ottomanske verdensriket.

Det tyske framstøtet i Øst-Europa, Balkan og Tyrkia er så voldsomt at det rokker både EU og NATO. Hellas er alliert med Serbia og Tyrkia, og sender våpen soldater og våpen til Bosnia. Vi kan ikke se bort fra at vi kan få en krig mellom Nato-land som igjen kan forrykke balansen mellom stormaktene og være en risiko for «verdensfreden».

Balkankonflikten er derfor ikke, som borgerne hevder, en regional konflikt med «etnisk utrensning». Krigen er hovedsaker for verdensimperialismens rivalisering. Peder M. sier at «RV må slåss for at viktige spørsmål behandles i FN, at FN får økte ressurser til humanitært arbeid.» «En større FN-konferanse i regi av Hovedforsamlinga vil virke som demper på imperialismens politiske dominans.»

Dette skjønner jeg ingenting av. FN er mer enn noen gang tidligere i sin historie dominert av imperialismen!

Det som er totalt fraværende i Peders tanker, er en alternativ arbeiderpartikonferanse. At arbeiderpartiene av marxistisk karakter, fra Hellas til Tyskland, fra Tyrkia til Italia, laget en internasjonal konferanse om Balkan for å utmeisle grunnlaget for en internasjonal, selvstendig og uavhengig arbeiderpolitikk. Arbeiderklassen som med klassekampens metode gikk inn i den imperialistiske omfordelingskrigen på Balkan. Et sånt prosjekt ville være verdt å slåss for, ikke en FN-konferanse. Å bruke FN ville være like feilaktig som å hope opp en masse illusjoner om hva arbeiderklassen kan oppnå gjennom det borgerlige parlamentet.

Forskjellen i tenking går ut på at jeg hele tida vil sette arbeiderklassen og arbeiderpartier i sentrum for all praksis. I RV er det en tendens som skot-

ter til borgerlighetens og imperialismens kontrollerte organisasjoner som brukelige redskap. Og da Peder for mange står som en kjenner av Balkan, tenner jeg på hans opplegg som feilaktig og illusjonsframbringende. Det er gale ideer på et feil tidspunkt!

Av Opprørs formulering om «min stadige kritikk av Tyskland», kan det oppfattes at JH er en slags særling som har klekket ut private og originale ideer om Grossdeutschland. Men det finnes ikke en eneste «privat» idé fra min side! Helt siden den tyske gjenforeningen startet i 1989, har en analyse av den tyske imperialismen stått i fokus for internasjonal marxistisk debatt. Problemet er at RV ikke deltar i noen internasjonal marxistisk debatt og er heller ikke aktive til hente ut informasjon og kunnskap derfra!

Først i sommer kom RV ut på banen og sa at vi skal legge vekten på EUs imperialism. Først 30. august 94 kom AKP med en melding om at «regje-

ringa ter seg som agent for tysk imperialism». Dette har jo intelligent folk skrevet om fra 1979, og fra 1990 har det vært så åpenbart at en må være tungene for ikke å forstå dette. Så hvorfor kommer man snublende med disse utspillene tre og fire år etter at de skulle være lansert og politisk forbedret med informasjon? Det er like godt å lansere disse spørsmålene nå fordi de vil stå øverst på dagsorden etter folkeavstemninga.

Det er paradisk at AKP nå kommer med bok: Utvik om islamismen. Ikke en bok om de europeiske atombombene, opprustningen, militære planer med VEU, arbeidsløsheten eller nynazismen, men altså islamismen!

Hva er det mulig å gjøre i innspurten? Alt dette stoffet som finnes tilgjengelig må mange systematisere og få ut som løpesedler.

Det er ikke nok at vi har skaffet oss kunnskaper, men vi må også ha redskapene og midlene

til å trumfe disse innsiktene inn i politikken. Hvorfor i all verden skal Dagbladet og NRK legge premissene for hvordan debatten skal gå og hvorledes problemene skal stilles? Det er ingen som fører Europol, Schengenavtalen og Trevi inn i debatten om vi ikke gjør det. Eller om at Kohl nå har lovet generalene sine økte militærbudsjett.

Om det var mulig skulle RV arrangere et siste stormøte med en diskusjon om hvordan bli mere effektive og slagkraftige. Nå krever situasjonen at vi må bli dyktigere og mer effektive. Her er det kvantiteten som burde slå over i en ny kvalitet på en rekke områder. Det triumferer ikke mere sannhet enn vi trumfer gjennom!

Jan Hårstad

Innlegget er forkortet og redigert.

Red.

Ny-trotskyisten Amin?

En ting er å pukke på gamle skjeppheter for egen regning. Det er greit nok. Men, når Braathen (Opprør 5/94) prestere å ta Samir Amin til inntekt for sin trotskistiske revolusjonsstrategi, lukter det ikke særlig godt.

Det er forøvrig lite fruktbart å diskutere «hva Amin mener» på den måten Braathen gjør her. Det blir som å diskutere gjennom stråmenn. Men, siden Braathen bruker mannen på en noe uetterrettelig måte, er det nødvendig med et par kommentarer til Braathens påstander om Amin, før jeg sier min mening om de spørsmåla Braathen ber om debatt på:

Braathen spinner sine påstander om hva Amin mener ut fra et par setninger fra hans foredrag her i Oslo i mai. At Amin la vekt på internasjonalisme, bygge opp en «folkenes internasjonale», er ikke akkurat av ny dato. At han poengterte at venstrekreftene også måtte sette opp et venstre-alternativ til kapitalens Europa-prosjekt, er i tråd med dette. Det er også rett at Amin var opptatt av faren fra den borgerlige sjåvinistiske nasjonalismen og nedtona den nasjonale kampen i dagens situasjon. Men, å framstille dette som at Amin nærmest var IMOT forsvarskamp, eller frigjøringskamp, på det nasjonale planet, kan i beste fall tilskrives en enøyd måte å se virkelig-

ten på. Tvert imot konkluderte Amin sitt foredrag med å understreke at sjansene for at det visjonære Eurovenstre-alternativet skulle vinne fram på kort sikt ikke var særlig stor. Men, at både her i Europa og ellers måtte kampene allikevel reises på alle plan; på det nasjonale, på det europeiske, på det afrikanske, på det globale.

Den groveste fordreininga av Amin er når Braathen framstiller det som om han nærmest har snudd 180 grader i forhold til «delinking»-teorien. Riktignok hadde Amin en setning i foredraget som kunne tolkes som en sterk modifisering av denne teorien. I spørsmålsrunden presiserte han dette ved å si at «delinking» ville stå på dagsorden så lenge kapitalismen eksisterte, men at innholdet i strategien måtte tilpasses de aktuelle forholda, slik alle former for klasskamp måtte. Siden Braathen skulle ha gode muligheter til å sjekke opp hva Amin har lagt i «delinking», blir det pinlig når Braathen bombastisk slår fast at Amin hadde «et oppgjør med delinkingstrategien».

Gammel-trotskyisme.

I forhold til den politiske debatten om linjene for klassekampen her til lands, koker Braathens innlegg ned til et forsøk på å ta Samir Amin til inntekt for den gammel-trotskyistiske tesen om at

nasjonal forsvars- og frigjøringskamp er borgerlig og reaksjonært i vår tid, og at følgelig kan heller ikke den motstandskampen, og de alternative, 3.verden står for bli noe mer enn små «nålestikk» på lite vitale deler av imperialismens kropp. I dagens virkelighet blir trotskismens alternativer, logisk nok, reformisme og motstand mot revolusjonære omveltninger, mens en venter på den reine, proletære verdensrevolusjonen som skal springe ut fra sentraene i nord. Et slikt revolusjonsforløp vil verden neppe noen gang komme til å oppleve, heller ikke i fjern framtid.

Det er å snu tingene på hodet å oppsummere at de historiske erfaringene og utviklinga av kapitalismen i dag styrker disse trotskistiske tesene. Den økte oppslutninga de har fått innenfor RV-miljøet må mye tilskrives den manglende teoretiske og politiske kampen mot ulike borgerlige virkelighetsbeskrivelser de siste åra. Det er subjektive forhold som gjør at trotskismen har kunnet komme noe på offensiven i visse miljøer, med drahjelp fra anti-kommunismen. Virkeligheten rundt oss roper på helt andre strategier.

For å ta det nasjonale spørsmålet helt konkret: Det ville være logisk utifra det trotskistiske ståstedet, og redselen for «Sosialisme i ett land»-sce-

nariet, å inngå en taktisk allianse med ja-folka i kamp mot et enslig Norge utenfor EU, et Norge som også fortsatt ville være borgerlig styrt. Men, jeg går ut i fra at Braathen allikevel mener det er bedre for kampen for sosialisme og kommunisme om Norge klarer å holde seg utenfor EU, sjøl om hele Vest-Europa og deler av Øst-Europa skulle bli trekt inn? Og, er det ikke slik at også vilkåra for å komme bra ut av det er bedre i dag enn i 1972? Hvordan kan dette henge sammen, dersom nasjonal sjølråderett er en uaktuell, endog bakstreeversk sak?

Og, hva med rolla til den 3.verden? Bare noen korte kommentarer/ påstander i denne omgang, utifra plassen:

– Er det ikke en kjennsgjerning at de hardeste slaga mot de dominerende imperialistmaktene etter 2.verdenskrig har kommet fra folk og nasjoner i den 3.verden? Har ikke også de sterkeste

kraftsentraene for den politiske og ideologiske kampen for sosialisme og kommunisme hatt sitt utspring her?

– Sjøl om tilbakeslaga har vært mange; er det ikke fortsatt slik at det er folk og revolusjonære bevegelser i den 3.verden som også i DAG utfordrer imperialismen sterkest -både politisk og militært?

– Er det ikke også mye som tyder på

at det er i de områdene som idag utgjør den 3.verden at potensialet for å utvikle sterke revolusjonære bastioner i tiåra som kommer er størst? Ikke bare politisk-ideologisk, men også økonomisk? Hva er grunnlaget for at dagens imperialistiske sentra mest sannsynlig skulle skape sentrene for det endelige gjennombruddet for sosialisme og kommunisme?

Følger for RV-programmet:

– Det må holde på at kampen for nasjonal sjølråderett spiller en progressiv rolle under imperialismen. Dette ståstedet må snarere styrkes i den prinsipielle delen, ved å peke på den som en viktig arena for kampen mot imperialismen og for sosialisme. Få fram klasseaspektet ved den, ved å peke på at det er arbeiderklassen som er tjent med nasjonal sjølråderett og likeverd mellom nasjonene i vår tid, og at borgerskapet bruker nasjonalitets-spørsmålet til splitt og hersk og ekspansjonspolitikk.

– Holde fast ved at folket og nasjonene i den 3.verden er den viktigste anti-imperialistiske krafta i dag. Og, også i spissen i kampen for sosialisme.

Arnliot Ask

Neste nummer:

Frister for innlegg /stoff til nr. 8 er 3 oktober

Sendes til:

Rod Valgallianse v/Opprør-redaksjonen

Gateborggt 8

0566 Oslo

Innlegg i Opprør:

Innsendte debattinnlegg plasseres oftest på debattsidene. Passe lengde på et debattinnlegg er ca.500 ord eller ca. 3000 tegn hvis du bruker PC.

Innlegg som er lengre enn det, er det sjanse for at vil bli forkortet.

Flere sender nå innlegg på disketter. Opprør returnerer disketten om du vedlegger returporto.

Abonnement:

Abonnement for ikke-medlemmer koster kr. 100,- pr.år.

Betal til:

Opprør, Gateborggt. 8, 0566 Oslo, postgiro 08230311944.

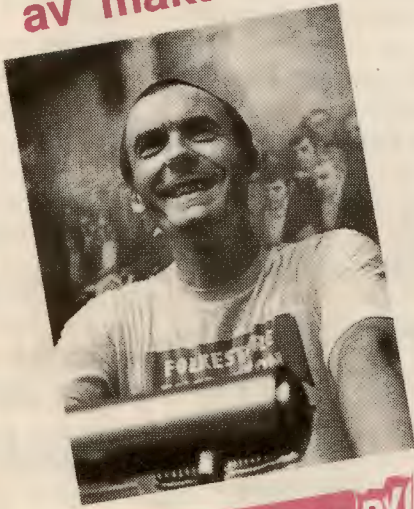
For RV-medlemmer inngår abonnement på Opprør i kontingenten.

RV-grupper må sende medlemsfortegnelser til Oslo.

Erling Folkvord i Stortinget:

EU-

Medlemskap er flytting av makt

Rød Valgallianse **RV**

Det står om Norges sjølstendighet

I MOTBAKKE:

HVEM?
HVA?
JEG?

... og våre levekår

Rød Valgallianse **RV**

Forsvar norsk Sjølråderett

Stem nei til salg av Norge

Rød Valgallianse **RV**

Gi rikfolk en på trynet

Si NEI til EU RØDUNGOM

HISTORIE-BELLERING:

Nei til:

- ★ Rasisme
- ★ Europahær
- ★ Imperialisme
- ★ Kapitalstyre

Ja til:

- ★ Internasjonal solidaritet
- ★ Et sterkt, uavhengig og nasjonalt forsvar
- ★ Norsk sjølråderett
- ★ Folkestyre

Ja takk!

- Jeg vil bli medlem av RV
- Jeg ønsker mer informasjon om RV
- Jeg ønsker RV's hefte om EU (kr. 15)

Navn: _____
Adresse: _____

Sendes til:
Rød Valgallianse
Gøteborggt. 8
0556 Oslo

Ja til solidaritet!
Stem nei til union!

2. utgave
Fra indre marked til felles hær

RV's NEI

Av Jørn Magdahl **RV**